

30.05.87

46

TUẦN BÁO

CHÍNH NGHĨA

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM THỰC HIỆN

*Thánh Lễ Mở Đầu Buổi Sinh Hoạt Ngoài Trời
Tại Vasona Park Ngày 24-5-87 Do Linh Mục
Tổng Tuyên Ủy Cộng Đồng Công Giáo VIỆT-
NAM Cử Hành.*

Thư từ, bài vở, ngân phiếu ủng hộ xin gửi về: **Chính Nghĩa Magazine**
Địa chỉ: 685 Singleton Road, San Jose, CA 95111 - Đ.T. (408) 224-8318

**CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY, INC.**

685 Singleton Road San Jose, CA 95111

(408) 224 - 8318

QUYẾT ĐỊNH

v/v. thiết lập Ủy-Ban Điều Tra khả năng và tư-cách của Linh Mục Lưu-Đình-Dương.

- Chiếu bản Tuyên Cáo chung của Đức Giám Mục Pierre DuMaine, Giáo Sư Trần Công Thiện và Tiến Sĩ Trần An Bài ký kết ngày 10.5.1987 về việc Đức Giám Mục chưa tìm đủ bằng chứng về khả năng và tư-cách của Linh Mục Lưu-Đình-Dương trong chức vụ Chánh Xứ Họ Đạo NVCTTĐ;

- Chiếu quyết định của các giáo dân trong phiên họp tối 29.5.1987 về việc đề cử Bác Sĩ Hoàng Thông vào chức vụ Trưởng Ban Điều Tra khả năng và tư cách của Linh Mục Lưu Đình Dương;

QUYẾT ĐỊNH

Điều 1. Nay thành lập một Ủy Ban Điều Tra với mục đích tìm kiếm bằng chứng và tài liệu về khả năng và tư cách của Linh Mục Lưu Đình Dương để **MẬT TRÌNH ĐỨC GIÁM MỤC** Giáo Phận San José.

Điều 2. Các tài liệu, bằng chứng và nhân chứng sẽ hoàn toàn được bảo mật và chỉ được xử dụng cho mục đích quy định tại điều 1 mà thôi.

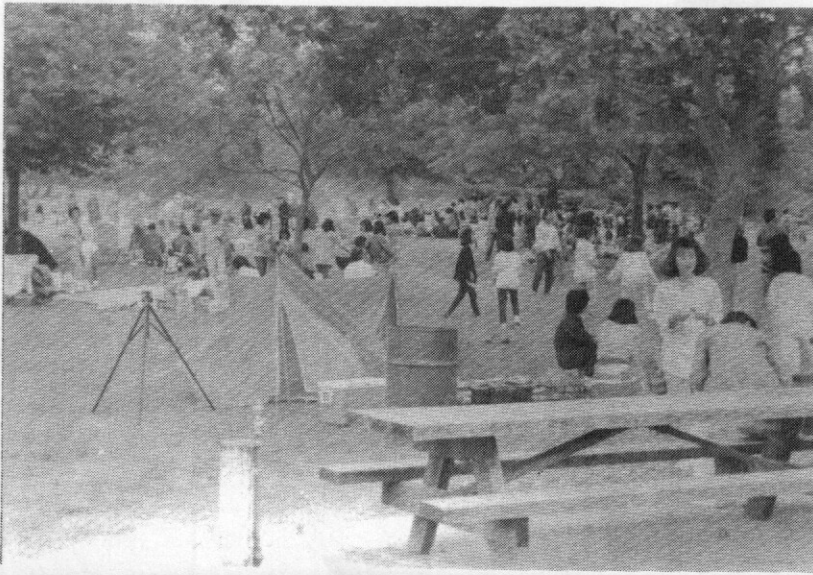
Điều 3. Danh sách các thành viên của Ủy Ban sẽ không được công bố.

Làm tại San José, ngày 29 tháng 5 năm 1987.

Trưởng Ban
Bác Sĩ Hoàng Thông

PHÓNG SỰ HÌNH ẢNH

*Buổi Sinh Hoạt Ngoài Trời Của
Cộng Đồng Công Giáo VIỆT-NAM
Tại Vasona Park Ngày 24-5-1987*

*Bữa ăn trưa - Thăm phước cả
khu rừng già của công viên*

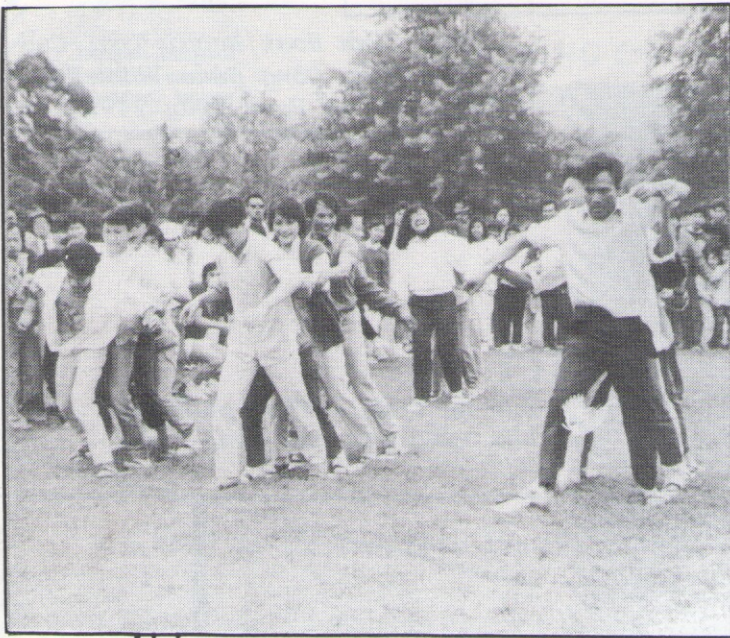

Úm Ba La, Phe Ta Cũng Kéo !

*Tranh Giải
Bóng Chuyền*

Đi Guốc Tập Thể...

Nhảy Bao Bô Cao Qua, Tụt Bô Cả Bao !

Chính Nghĩa Magazine

685 Singleton Road
San Jose, CA 95111

TO: _____

**CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY, INC.**

685 Singleton Road San Jose, CA 95111

(408) 224 - 8318

Ngày 28 tháng 5 năm 1987

Kính gửi : ĐGM Pierre DuMaine
7600-Y St. Joseph Ave.
Los Gatos, CA. 94022

Đề mục : Cha Dương tiếp tục xuyên tạc bản Tuyên Cáo Hòa Giải và phi báng giáo dân.

Trọng kính Đức Cha,

Ngày 22.5.87, chúng con đã trình Đức Cha về tư cách bất xứng của Linh Mục Lưu Đình Dương khi viết bài đăng trong bản tin CHÂN LÝ của Cha đề ngày 17.5.87.

Tuần này, bản tin CHÂN LÝ lại tiếp tục phạm nhiều lỗi lầm khác nữa :

1. XUYÊN TẠC : Trong các phiên họp giữa Đức Cha với chúng con, những danh từ như "tội lỗi, giả hình, gian dối, nhìn nhận lỗi lầm, thống hối, khoan hồng" đều không hề được nhắc tới. Đức Cha đã giải và tuyệt thông cho chúng con không phải trong tinh-thần "nhìn nhận lỗi lầm" và như vậy Đức Cha là chứng nhân về một Linh Mục được Đức Cha bố nhiệm làm chánh xứ nhưng đang xuyên tạc công việc của chính Đức Cha. Xin Đức Cha đọc lời lẽ của Linh Mục Dương :

"Nhu mọi người đều biết, Giáo Hội là người Mẹ rất nhân từ, rộng lòng thương xót tha thứ cho những đứa con ngộ nghịch biết hối cải. Tội nào Chúa cũng tha miễn là tội nhân phải thực tâm thống hối. Giả hình, gian dối chỉ đánh lừa được loài người, nhưng làm sao có thể thoát khỏi sự phán xét của Chúa. Ngày 29 tháng 3 năm 87, Giáo Hội đã y án và tuyệt thông của hai Ông Thiện và Ông Bài. Vì hai Ông đã nhìn nhận lỗi lầm và cam kết trung thành với Giáo Hội và Đức Giám Mục, nên nhờ lòng khoan hồng của Giáo Hội, hai ông đã được giải vạ."

2. PHI BÁNG GIÁO DÂN : LM Dương đã dùng kiểu văn hạ cấp, không xứng đáng với lời lẽ của một Linh Mục để mạ ly giáo dân và những người lãnh đạo của họ. Theo tập quán người Việt Nam chúng con thì những lời lẽ và tư tưởng sau đây chỉ được dùng để đối đáp với kẻ thù của mình, chứ không phải là văn chương của một Linh Mục và lại càng không phải là của một Linh Mục Chánh Xứ dạy dỗ những người mà ngài đang muốn hướng dẫn tinh thần đạo đức của họ. Xin Đức Cha hãy kiểm chứng lại nhận xét này của chúng con với bất cứ một linh mục Việt Nam khách quan nào để Đức Cha có

thêm tài liệu về LM Dương. Sau đây là một đoạn văn điển hình :

"1. Tổ cáo âm mưu "vừa đánh vừa đàm". Một tay thì "kỳ", một tay thì xúi dân phản bội. Cái trò chơi bất tín, bất trung này đang bị dư luận báo chí Hoa Kỳ và Việt Nam lên án nặng nề. Đó là một điều xi nhục chung cho văn hóa và thanh danh người Việt Nam.

2. Đã xưng là lãnh tụ thì phải chỉ bảo được dân, phải lãnh trách nhiệm. Nếu bất lực, không còn điều khiển được nữa thì không còn là lãnh tụ nữa.

3. Tổ cáo trước dư luận Công Giáo và ngoài công giáo những trò chơi gian xảo vẫn thường dùng như rút lốt tiền bạc cho kỹ giả, hoặc in và rải những bản tuyên cáo giả bị cắt xén, để xuyên tạc và bóp méo chính nguyên bản."

Kính thưa Đức Cha,

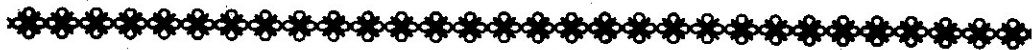
Trong tinh thần cởi mở và thẳng thắn nhằm phục vụ Giáo Hội và dân Chúa, chúng con đã và sẽ còn tiếp tục trình bày tư cách của LM Dương. Đây là những lỗi lầm mới của Cha Dương đã làm sau khi Đức Cha và chúng con ký bản tuyên cáo hòa giải ngày 10.5.87. Những lỗi lầm mới này của Cha Dương đã mang một ý nghĩa rất quan trọng mà Cộng Đồng chúng con đang cố gắng trình lên Đức Cha. Đó là :

- Cha Dương không đủ tư cách của một linh mục Chánh xứ.
- Cha Dương là căn nguyên mọi nỗi đau buồn của Đức Cha.

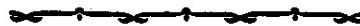
Trân trọng kính chào Đức Cha trong Chúa Kitô.

Giuse Trần Công Thiện

Giuse Trần An Bài

THÔNG CÁO

V/v. Thành lập Ban Tây nhạc Chính Nghĩa.

Ban Tây Nhạc Chính Nghĩa thuộc Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam sắp được thành hình vào một ngày rất gần đây. Trân trọng yêu cầu các nhạc sĩ thuộc mọi lớp tuổi có kinh nghiệm muốn gia nhập Ban Tây nhạc, hãy liên lạc với chúng tôi.

San José, ngày 29.5.1987

Trưởng Ban,

Ông PHẠM HUYẾN

Điện thoại: (408) 947-0284

THẦN HỌC TRANH ĐẤU

(Theology of Struggle)

HỒ SINH GIANG TỬ

(tiếp theo)

Tóm tắt kỳ trước:

* Tranh đấu chính đáng thì bảo vệ trật tự. Đặc tính thứ ba này được sự soi sáng bởi gương mẫu Thánh Catarina. Một nữ giáo dân đứng lên chống đối giáo quyền thời bấy giờ để đưa giáo hoàng về Roma, tạo lại trật tự Hội Thánh. Thiết lập giáo xứ thể nhân là một trật tự theo nhiên luật, thiên luật và giáo luật. Thiết lập một cha xứ mới cũng là một trật tự trong Hội Thánh chiếu theo Giáo Sứ và Giáo Luật.

2. THIẾT LẬP CHA XỨ MỚI LÀ MỘT TRẬT TỰ.

Tôi đã viết trong Tổng Luận “Những lỗi lầm của ĐGM DuMaine (xem Chính Nghĩa số 13) và đem hình ảnh của Phúc Âm để so sánh thằng bé xin ông bố quả trứng nhưng ông Bố cho quả trứng mà bên trong lại gài con bọ cạp. Thà rằng ông bố cho con bọ cạp như Phúc Âm trình thuật thì đứa bé bỏ chạy nó không chết, nhưng nếu nó nhận quả trứng bên trong có con bọ cạp thì sớm muộn nó cũng vong mạng. Đây là “đòn độc” của ĐGM DuMaine khi ‘nhử-cho” giáo xứ thể nhân (quả trứng) mà có LM Dương (bọ cạp).

Tất cả cá tính của ĐGM DuMaine được biểu lộ trong kế hoạch “Lưu Đình Dương” và Ngài đã để lộ bí mật này khi viết tuyên cáo 12/5/87: “Đức Giám Mục có trách nhiệm và toàn quyền bổ nhiệm và hỗ trợ một linh mục Chính xứ có đủ khả năng trong chức vụ này. Ngài đã cẩn thận duyệt xét lại những điều phản đối và những ý kiến do ông Bài và ông Thiện trình bày một cách rõ ràng, liên quan đến việc bổ nhiệm cha Phaolo Dương. Đức Giám Mục cũng duyệt xét lại *những lý do riêng* của Ngài về việc bổ nhiệm đó. Ngài không tìm thấy bằng chứng nào để nghi ngờ khả năng và quyết tâm của cha Dương để phục vụ giáo dân và chiếm được lòng kính trọng, sự tín nhiệm và sự hợp tác của họ, nếu cha được tự do thi hành chức vụ”.

Lời tuyên cáo của Đức Giám Mục đúng có phần đầu tức là xác quyết bổ nhiệm linh mục chánh xứ là của Đức Giám Mục. Mọi giáo dân đều đồng ý như thế. Có một chữ thiếu sót quan trọng trong lời tuyên bố trên khi ĐGM chỉ nói đến **khả năng** và **quyết tâm** của LM Dương. Linh mục nào mà chẳng có khả năng điều khiển cộng đoàn bởi vì chủng viện bao năm đã đào tạo họ cho công việc mục vụ này. Sự quyết tâm của LM Dương muốn làm cha sở ở một xứ đạo đông dân, cơ sở đã sẵn sàng có gì khác lạ đâu. Nếu không phải nói, dù nói một cách trắng trợn, là linh mục Dương “thèm” cái ghế chánh xứ của Họ Đạo này thì đúng hơn. Chữ thiếu sót lớn nhất của ĐGM vô tình hay hữu ý đã quên hoặc cố ý đánh lạc hướng của Cộng Đồng là “**tu cách**” của LM Dương. Tu cách của LM Dương mới là vấn đề then chốt cho sự bất tín nhiệm, đang khi ĐGM chỉ duyệt xét lại khả năng và quyết tâm của LM Dương. Nếu ĐGM chỉ nhìn đến khả năng và quyết tâm của LM Dương mà không nhìn đến **tu cách** của Linh mục Dương thì việc bổ nhiệm này đã khuyết điểm và không ai phải vâng theo những sự khuyết điểm, sai lầm khi đã được chứng minh rõ ràng.

Lý do bảo đảm cho việc bổ nhiệm LM Dương được ĐGM viện dẫn là “*những lý do riêng của Ngài*”. Thế nào là “*những lý do riêng*”? Một linh mục về nhận nhiệm sở để chu cấp mục vụ cho giáo dân, đó là nhiệm vụ “chấn chiên”, đó là công tác mục tử. Đời nào cũng vậy, ở đâu cũng thế. Một linh mục đủ tu cách, đủ khả năng, đủ kinh nghiệm được chỉ định vào vai trò chủ chăn đó là “*lý do chung*”. Nhưng “*lý do riêng*” thì lại khác hoặc vì vị linh mục hợp ý với mình, hoặc vị linh mục có nhiều đặc sủng (charism) thích hợp với môi trường tông đồ liên hệ. Nhìn qua, nhìn lại, nhìn trước, nhìn sau “*lý do riêng*” của Đức Giám Mục vô tình để lộ ra là LM Dương là kẻ hơn ai hết đã hô hào đường lối mục vụ hội nhập của ĐGM mà chúng ta đã thấy rõ rệt trong bản tường trình của nhóm linh mục yểm trợ đề ngày 13-9-84. Linh mục Dương trở nên

“đồng chí” của ĐGM DuMaine trong đường lối mục vụ phản giáo luật, chống thiên luật và nghịch nhiên luật mà chúng ta đã chứng minh tỉ mỉ ở các phần trên.

Cái lý do riêng ấy không đứng vững và dù ĐGM DuMaine muốn bảo vệ “đồng chí” của mình chẳng nữa cũng không đủ cơ may thành đạt vì tư cách của LM Dương.

Thực vậy, tư cách của LM Lưu Đình Dương là vấn đề mà dư luận thế giới và truyền thống Hội Thánh không chấp nhận. Ở đây, tôi không bàn đến những hành động thầm kín chỉ có Thiên Chúa và bản thân LM Dương biết, nhưng chỉ nói đến những hành động công khai mà chức vụ tân chánh xứ đưa tới. Tôi muốn suy ngẫm đến ngày tấn phong chức chánh xứ của Linh Mục Dương.

Giáo Luật khoản 527 ghi: “1. Một vị được trạch cử chăm lo mục vụ cho một giáo xứ thì có trách vụ kể từ ngày nhận giáo xứ đó. 2. Khi thi hành cách thức theo luật riêng hoặc phong tục hợp pháp chấp thuận, đáng bản quyền hoặc linh mục đặc ủy lập định cha xứ quản trị giáo xứ. Tuy vậy, vì lý do chính đáng Đấng Bản Quyền có thể chuẩn phương thức tấn phong; trong trường hợp này, văn thư tuyên bố chuẩn bỏ sự tấn phong được thông báo cho giáo xứ thay thế nhị thức lập định. 3. Đấng Bản Quyền phải ấn định thời gian khi nào giáo xứ được lập định cha xứ; nếu thời gian qua đi, mà không lập định được bởi ngăn trở không hợp lý thì giáo xứ được tuyên bố khuyết vị”.

Woywod - Smith trong A Pratical Commentary on the Code of Canon Law, Vol I, p190, cho biết rằng Công đồng chung Baltimore không ấn định một thể thức đặc biệt nào trong việc lập định sự tấn nhậm mà tùy ở phong tục tập quán của địa phương. Trong thực tế, hiệu lực của chức vụ và quyền lợi của cha xứ được ấn định ở trong văn thư bổ nhiệm và cũng từ ngày đó linh mục tân chánh xứ có đầy đủ phương lợi, nghĩa vụ và năng quyền chứ không lệ thuộc nghi thức tấn nhậm. Nghi thức chỉ tạo ra vẻ đáng long trọng bề ngoài mà thôi.

Theo truyền thống và theo ý nghĩa của lễ tấn phong thì vị tân chức đến tấn nhận nhiệm sở mình được sai đến làm việc chứ không bao giờ đi tấn nhậm địa sở của một người khác. Cái “tếu” nếu không phải nói là ngớ ngẩn trong phong chức chánh xứ của LM Lưu Đình Dương là làm tại nhà thờ Maria Goretti của người khác. Cái nghịch lý, cái nghịch luật trong lễ tấn phong cha Dương cho thấy một tư cách tầm thường của linh mục Dương.

Nó không phản ảnh chút nào được hình ảnh mục tử được Phúc Âm Thánh Gioan ghi lại:

“Quả thật, quả thật, Ta bảo các ngươi, kẻ nào không ngang qua cửa mà vào đoàn chiên, nhưng vào từ chỗ nào khác, thì nó là trộm, là cướp. Còn kẻ nào ngang qua cửa mà vào kẻ đó mới là người chăn chiên. Kẻ ấy được người giữ cửa mở cho và chiên nghe tiếng kẻ ấy. Và chiên của mình, kẻ ấy gọi tên từng con và dẫn chúng đi. Khi đã xua chiên của mình tất cả ra rồi, thì kẻ ấy đi trước chúng, và chiên theo sau kẻ ấy, vì chúng nhận biết tiếng kẻ ấy. Chúng sẽ không theo sau người lạ nhưng chúng trốn tránh người ấy, vì chúng không phân biệt tiếng những người xa lạ!” (Jn 10, 1-5).

Qua đoạn văn trên, Chúa Giêsu quả quyết: kẻ không ngang qua cửa mà vào đoàn chiên tức là loại người trộm cướp. Kẻ trộm cướp tới tiêu diệt chiên hay chiếm đoạt chiên đem đi bán kiếm lời cũng một nghĩa. Họ lã hạng lợi dụng chiên chứ không xây dựng cho chiên. Họ là thứ người mà chiên luôn luôn xa tránh. Bởi vì tiếng nói của họ là tiếng nói của người khác. Bởi vì ngôn hành của họ là thứ dụng ngữ chưa từng được nghe đến. Linh mục Dương đã trở nên xa lạ với họ khi mà có những dịp gần gũi với họ, linh mục đã từ chối tới gần. Linh mục Dương đã không đến trong cương vị tân chánh xứ được tiếp đón nồng nàn, Linh mục Dương đã phải xin tấn phong bằng con đường khác, con đường hầm xuyên lộ từ nhà thờ Maria Goretti tới nhà thờ Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo.

Nếu không nhận LM Dương là người xa lạ với họ thì lại chẳng phải nhận LM Dương là “trộm cướp” hay sao. Mà dù có theo nghĩa nào đó, thì chữ “trộm cướp” đều không thích hợp cho một linh mục nên ta cần đọc đoạn phúc âm tiếp nối để hiểu thêm:

“Trộm có đến, thì chỉ đánh cắp, sát hại và hủy diệt. Ta đã đến, là để chúng được có sự sống và có một cách đời dào. Người chăn chiên tốt, chính là Ta: Người chăn chiên tốt hiến mạng sống vì chiên”. (Jn 10, 10-11)

Nếu LM Dương thực sự biết hiến mạng sống vì chiên thì Ngài đã từ nhiệm chức vụ này, để tạo sự êm đềm trong Cộng đoàn giáo dân. Cộng đoàn giáo dân với thời gian sẽ cảm nhận lòng hy sinh vị tha của Ngài và tìm cách đáp đền Ngài trong những công vụ khác. Nhưng thái độ ngoan cố của LM Dương dù có giải thích cách nào cũng chỉ làm cho “tư cách” của LM Dương bị hoen ố thêm mà thôi.

a. Nếu giải thích theo Thánh Linh như Thánh Gioan trình thuật. “Trộm có đến, thì chỉ đánh cắp, sát hại và hủy diệt” thì ai là người đánh cắp, sát hại, hủy diệt chiên đều là những thứ trộm cướp ghê sợ. Có thể là quá đáng hay không khi tôi viết rằng: Linh mục Dương “đánh cắp” tất cả danh dự của Cộng đồng này xây dựng trong bấy nhiêu năm bằng cố tình đẩy đưa giáo dân vào tình thế phải đứng lên bày tỏ thái độ lập trường khiến cho những người địa phương phải thắc mắc hiểu lầm. Có thể là quá đáng hay không khi tôi lý luận Linh Mục Dương “sát hại” niềm tin của bao nhiêu đạo hữu vì sự cao ngạo của một linh mục đã vận dụng mọi xảo thuật để tồn tại trong vị thế mới chiếm hữu. Có thể là quá đáng hay không khi tôi quả quyết linh mục Dương đã và đang hủy diệt mơ ước ngàn thuở của người dân muốn được thiết lập một giáo xứ thể nhân cho họ và con cháu họ.

Bởi nếu không phải là “đánh cắp”, “sát hại”, “hủy diệt” Cộng Đồng Công Giáo San Jose thì tại sao linh mục Dương không dám hy sinh cho giáo dân VN. “Người chăn chiên tốt, hiến mạng sống vì chiên”. Nếu đã không hy sinh được, linh mục Dương không phải là người chăn chiên tốt, linh mục Dương không phải là người tốt để chăn chiên. Và chuyện đã khước từ LM Dương là đúng.

b. Còn nếu giải thích linh mục Dương cần giúp đỡ Giám Mục thực thi mệnh lệnh của Ngài nên không thể từ chức được thì càng không ổn. Tôi muốn kể một truyện thay thế cho câu lý luận trên.

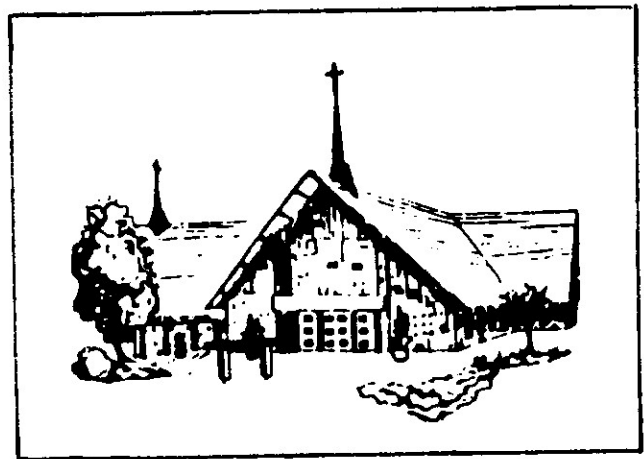
Francis Trochu trong The Curé d’Ars kể cuộc đời của Thánh Gioan Vianney (1786-1959) có tường thuật một mẩu truyện rất ý nghĩa. Cha thánh Vianney ai cũng biết là đấng thánh cao cả gương mẫu và bổn mạng của các cha xứ. Lần kia giáo dân nơi Ngài ở làm đơn thưa Đức Giám Mục rằng cha Vianney quá “dốt”, học thức kém cỏi giảng dạy không thu hút được ai. Không những họ làm đơn mà còn khinh để cha xứ ra mặt và đưa cho Ngài coi bức đơn ấy nữa. Cha Thánh cầm đọc rồi chẳng nói chẳng rằng lặng lẽ lấy bút ký tên Gioan Vianney bên cạnh những chữ ký khác. Khi Đức Giám Mục nhận được thư, cho gọi cha Vianney tới và hỏi:

— Đây là chữ ký của Cha phải không?

— Dạ đúng, con đồng ý với nhận xét của giáo dân. Vì con kém cỏi dốt nát. Con cũng xin đi.

Cha Vianney đã không lên án giáo dân và tìm cách ở lại xứ Ars nhưng đồng ý ký tên và sẵn sàng đi. Đây là hình ảnh: Người chăn chiên tốt, hiến mạng sống vì con chiên. Đây là mục tử, muốn cho đoàn chiên được sống và sống sung mãn, sống an hòa, sống hạnh phúc.

c. Nói rằng LM Dương có ý muốn từ chức nhưng Đức Cha DuMaine không đồng ý. Điều này có thể cũng đúng nữa và rất có thể xảy ra như thế. Việc này còn được giải thích bởi các nguyên do tế nhị.

Trước hết, ĐGM cần phải có người làm bia đỡ đạn cho mình. LM Dương đóng vai trò đó. “Tất cả biến động San Jose, sở dĩ vì người ta chống đối lệnh bổ nhiệm LM Dương. Linh mục Dương đủ khả năng, có tâm thành phục vụ, nếu ngài không bị cản trở thì Ngài đã làm việc tốt như đã từng làm tốt ở giáo xứ cũ của Ngài”. Đức Giám Mục San

Jose đã từng nói tương tự như vậy. Linh mục Dương có nên “làm bia đỡ đạn” cho Giám Mục không là một truyện khác. Lịch sử Hợp Chúng Quốc hằng năm vẫn còn nhắc đến hành động tốt lành của những người da đỏ địa phương. Khi thấy nhóm người lạ đói khổ đã cung cấp cho hạt giống cho những người mới tới này. Họ trồng cấy vun sới và đã có những ngô bắp, bí đao nuôi sống mình. Họ đã làm lễ Tạ ơn Thiên Chúa. Nhưng những người di dân đầu tiên này được nuôi sống nhờ hạt giống của Mỹ da đỏ khi khỏe mạnh, đủ sức đã đứng lên tiêu diệt những ân nhân trước kia của họ. Bài học này linh mục Dương cần ôn lại trước khi nhận làm bia đỡ đạn hay trong lúc muốn tự làm một Đức Lê-Lai-cứu-Chúa. Ngô Đình Diệm đã được dòng Họ Kennedy coi như vị cứu tinh của dân tộc Việt vào năm 54, 55. Nhưng chính dòng họ này đã quyết định cái chết của Ngô Đình Diệm vào ngày 2-11-63. Chính trị vốn là tàn bạo. Chỉ tiếc thay linh mục Dương tự nhận làm cái thế của phỗng gậy trong một thể chính trị hội nhập xung khắc với truyền thống đạo đức dân tộc trong giáo xứ thể nhân. Buồn cho linh mục Dương hay buồn cho giáo hội Việt Nam có những người như linh mục Dương?

d. Giả thiết rằng LM Dương đã từ chức nhưng ĐGM không chấp thuận. Đức Giám Mục có quyền khước từ sự từ nhiệm không? Tôi nghĩ rằng không? Đành rằng trong lệnh truyền nào cũng có mang một sức mạnh của ép buộc, tuy vậy sự ép buộc cũng có giới hạn của nó. “Không ai bị ép buộc điều họ không thể làm” (Nemo tenetur ad impossibile). Đó là ngạn ngữ của người Roma. Không những con người không bị ép buộc về những điều không thể xem xét theo phương diện thể lý, mà cả những điều không thể làm xét theo phương diện luân lý. Linh mục Dương không thể bị ép buộc để đi gây sự bất hòa, chia rẽ, xung khắc, náo loạn.

Trong thể thức bầu giáo hoàng, khi một hồng y được thắng phiếu thì vị hồng y niên trưởng đến trước mặt vị hồng y đắc cử này và hỏi:

— Nhân danh Chúa Kitô, Ngài có nhận chức vị Giáo Hoàng mà các hồng y đã long trọng đề cử cho Ngài không?

Giây phút thực quan trọng, mọi hồng y đều đắm chiều hướng về câu trả lời sau đó. Lịch sử đã chứng minh có nhiều vị đắc cử đã quyết tâm từ chối. Và các hồng y buộc phải bầu cử lại, cho đến khi có được vị đắc cử đáp lại bằng một câu nói mà mọi người chờ đợi:

— Vâng, tôi nhận chức vụ Giáo hoàng mà các hồng y đã đề cử trong niềm tin vào Chúa là sức mạnh của tôi tớ Người.

Từ phút ấy, vị Hồng Y đắc cử thực sự là Giáo Hoàng với đầy đủ mọi quyền hành Chúa ban mà nghi lễ đăng quang chỉ là những vẻ huy hoàng bên ngoài.

Đến như chức vụ cao cả nhất như ngai tòa Giáo Hoàng mà Chúa vẫn cho con người được quyền tự do, hưởng chỉ chức vụ chánh xứ của Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo lại chẳng được tự do hay sao. Đàng khác số linh mục Việt Nam tại giáo phận San Jose đâu phải là ít.

Những suy tư trên đưa đến kết luận rằng nếu LM Dương muốn từ nhiệm thì ĐGM không thể cản trở và dù cản trở, sự cản trở ấy sẽ không hiệu năng vì LM Dương sẽ rất dễ dàng khiếu nại Tòa Thánh về sự ép buộc phi đạo đức và phi nhân tính như vậy.

Kết luận còn đưa đến hệ tất rằng sở dĩ sự khó khăn và khổ sở của Cộng Đồng San Jose đang chịu hiện nay là do LM Dương đã cố tình ôm giữ cái ghế chánh xứ. Nhưng hỏi LM Dương có thể tồn tại bao lâu nữa khi mà Ủy ban lập hồ sơ cáo trạng Linh Mục Dương chính thức làm việc. Nếu ĐGM DuMaine có thể bênh đỡ cho LM Dương về phương diện khả năng và quyết tâm nhưng chắc chắn ĐGM sẽ không thể nào bênh vực linh mục về “tư cách” tối thiểu của con người linh mục Lưu Đình Dương khi họ có đủ nhân chứng và chứng tích về những hành động linh mục Dương rải thơ rơi nhục mạ các anh em đồng nghiệp, LM Dương vu khống cho giáo dân bất đồng quan điểm là cộng sản (?!)...

Nếu linh mục Dương đứng vững trước hồ sơ cáo trạng do cộng đồng San Jose thiết lập thì linh mục Dương sẽ là **đại thánh** (vì linh mục Dương có thể nói như Chúa Giêsu: Các người có thể bắt tội ta được điều gì chăng?) hoặc Linh mục Dương là con người không còn liêm sỉ nữa. Chỉ có điều chắc chắn những bậc đại thánh đã không xử sự như linh mục Dương.

Nói rằng thiết lập một cha xứ mới là đưa đến một trật tự tốt. Vì ngôn ngữ Latinh thường nói ý dân là ý trời (vox populi, vox Dei). Không phải thời nay gọi là giáo dân đứng hàng đầu mà thực từ thuở xưa giáo dân chọn lựa cha xứ cho cộng đoàn và hội đồng linh mục chọn lựa giám mục cho giáo phận. Lễ lối tuyển chọn này kéo dài cho đến thế kỷ 10 và hiện nay lễ lối ấy còn được sử dụng trong giáo hội Đông phương.

Phương thức tuyển chọn bị mất đi từ khi Giáo Hoàng Boniface VII (974-985) trong sắc luật Unam Sanctam bắt đầu tập trung quyền hành về giáo xứ với sự yểm trợ của hoàng đế Roma. Nếu ta mở thánh kinh thì đều thấy từ thuở ban đầu ai nấy đều quan niệm giáo hội là giáo hội của Chúa Giêsu mà các thành viên trong Giáo hội, ai nấy đều có một công tác riêng để xây dựng nhiệm thể và tất cả đều sinh hoạt dưới cùng một Thánh thần trong cùng một tinh thần hòa hợp và công tác.

Chỉ khi bắt đầu thời kỳ phong kiến lúc có chủ nghĩa giáo sĩ trị, rồi lan tới giám mục trị và giáo quyền trị thì lúc bấy giờ giáo hữu mới bị tước lột hết mọi quyền phát biểu, cộng tác, tham dự vào sinh hoạt Hội Thánh. Hội Thánh trở thành vật sở hữu của giáo sĩ, giám mục, giáo hoàng.

Quan niệm này đi ngược lại Kinh Thánh. Mở sách sử vụ tông đồ đọc chương 15 thì rõ khi có vấn đề tranh chấp gay go một bên Do Thái đòi những người gia nhập kitô giáo phải có quốc tịch Do Thái trước (tức chịu cắt bì) nhưng Phaolo thì thi giảng dạy người tin vào Đức Kitô thì Danh Kitô cứu vớt họ chứ không lệ thuộc cắt bì. Vấn đề đem đến Công đồng Giêrusalem và đặc biệt là trong nghị hội này có các tông đồ, hàng niên trưởng (sau gọi là linh mục) và giáo dân tham dự cùng nhau giải quyết.

Khi giáo dân bị đẩy lui vào thế thụ động thì giáo sĩ, giám mục làm việc không nổi nên đành kêu gọi Công Giáo tiến hành (Action Catholique) và được định nghĩa là việc tham dự của giáo dân vào việc tông đồ của hàng giáo sĩ. Kể từ công đồng vatican II vai trò giáo dân được nhìn nhận phần nào nhưng vẫn chưa đặt đúng vị trí mà Thánh Kinh đã công nhận từ buổi đầu của Hội Thánh.

Nói rằng thiết lập cha xứ mới là đi vào đúng trật tự là ở ý nghĩa khi một vị linh mục mà bị như toàn thể giáo dân khước từ thì làm việc sao được nữa. Điều tốt nhất là thay thế một linh mục khác. Truyện lảm lẩn xảy ra là ngoài cái “ngầm ý” chẳng tốt lành thánh thiện gì trong chữ đồng hóa hội nhập, ĐGM còn coi thường những nguyên tắc

khôn ngoan được Công đồng Vatican II nhắc nhở đã cụ thể hóa trong giáo luật khoản 524.

“Sau khi đã cân nhắc tất cả mọi hoàn cảnh, Giám Mục Địa Phận ủy giáo xứ khuyết vị cho ai mà Ngài thấy thích hợp chu toàn mục vụ trong giáo xứ mà không chút thiên vị; để phân định người nào thích hợp, ngài phải lắng nghe linh mục quản hạt, mở cuộc điều tra thích đáng và nếu được bảo đảm, thì lắng nghe cả linh mục và giáo dân trong công đoàn tín hữu”.

Để giải thích cung cách thăm hỏi ý kiến của giáo dân. Tác giả cuốn The code of Canon Law, a text and commentary tr. 424 đã viết:

“Giáo dân được hỏi ý một cách khôn ngoan từng người một về sự hiểu biết của họ liên quan đến các ứng viên thích hợp với mục vụ giáo xứ, tuy vậy cũng có thể thăm hỏi theo cách tập thể thí dụ qua những vị đại diện như hội đồng giáo xứ. Và những người này cũng rất lợi ích nếu được hỏi về nhu cầu tổng quát của giáo xứ”.

Thực tế, ĐGM không những chẳng cần để ý đến thành phần giáo dân. Ban chấp hành, các đoàn hội mà còn coi thường cả Hội Đồng Tư Vấn (mà ĐGM rất trọng vọng) đã cực lực phản đối lệnh bổ nhiệm LM Dương. Thế nên sự biến động xảy ra trầm trọng ngần đó vì ĐGM quên một thành phần quan trọng là Dân Chúa. Như vậy, trong việc cân nhắc thẩm định của ĐGM về việc bổ nhiệm LM Dương, Đức cha DuMaine đã “coi thường” giáo dân và “coi thường” cả giáo luật. Do đó, việc bãi nhiệm Cha Dương để bổ nhiệm một linh mục tân chánh xứ khác có sự đóng góp ý kiến của giáo dân để cùng xây dựng cộng đồng lại chẳng là sự đi đúng trật tự Hội Thánh hay sao? Tại San Jose hiện nay có giáo xứ John Vianney khuyết vị, và ĐGM đã cho mời Hội Đồng giáo xứ đến góp ý và đưa những tiêu chuẩn về một linh mục chánh xứ mà họ mong đợi để theo đó ĐGM cung ứng vị chánh xứ khả dĩ phục vụ giáo dân đắc lực. Việc làm của CĐCGVN có gì quá đáng đâu. Nó đi đúng giáo luật.

Do đó, cuộc tranh đấu của Cộng Đồng San Jose qua hai thỉnh nguyện: Thành lập giáo xứ thể nhân, thiết lập linh mục chánh xứ cho Họ Đạo Nữ Vương quả thực không phải là hỗn loạn mà thực ra dẹp rối loạn., không phải mất trật tự mà quả tình tái lập trật tự. Bởi vậy cuộc tranh đấu này có trọn đầy chính nghĩa. Nó đáng thực theo đuổi, nó đáng được lưu danh và đáng cho chúng ta ngưỡng mộ.

(Còn nữa)

THẬT THÀ MÀ NÓI

□ Hoàng Cương

Thật thà mà nói tôi chẳng biết gì về mấy ông Liên lực lượng ! Liên lực lượng là cái gì ? Danh xưng làm mình nhớ lại ngày nào mà không khi đấu tranh ở Sài Gòn đầy khói lựu đạn cay, đầy phe, đầy nhóm với âm mưu, toan tính ... Và, kéo bè, kết phái để làm cái gì chứ ?

Hãy nhìn các ông ngồi trong nhà hàng khiêu vũ và họp báo. Tệ quá. Phản ứng vội, thiếu bình tĩnh, cả giận mất khôn do đó những lời tuyên bố của họ không có gì bảo đảm là vì thiện chí, vì anh em, vì cha, vì Chua. Họ trút nỗi hậm hực lên thành quả đạt được của những đòi hỏi, kêu van ... Và họ bày tỏ tình ty hiem trước lòng bao dung, nhân ái của Đức Giám Mục DuMaine đối với đồng hữu, đồng hương của họ. Cây cầu cảm thông, hoà giải mà Đức Cha đã bắc ngang cái biển cách ngăn vì những dị biệt của vấn đề — Nay thì họ từ chối cùng bước qua đó.

Tôi nghe các ông này đưa ra bốn điều kiện, chối tai, ngược ngạo, vô lý và, từ đó tôi không còn chút tin tưởng nào về thiện chí, dù một tí tạo thôi của mấy ông này !

Tiếp đó, lại thấy họ tralời phỏng vấn trên truyền hình. Mồi bên này thì cũng phải gọi bên kia. Ràng nghe — vẫn cái giọng ấy - một thái độ chanh chua, trắng tráo và lươn lẹo xem ra chỉ cố ý chọc giận thiên hạ. Người giận có lẽ không phải là các ông Bai, ông Thiện và những giáo dân Việt Nam đã kêu nài với Đức Giám Mục về một điều mà họ muốn. Người giận, ở đây là con số bảy ngàn giáo dân mà các ông này đã vơ vào để các ông làm đại diện cho họ ! Cố gắng theo dõi để tìm thấy một chút thiện chí, tìm ra cái cơ may hoà giải đưa đến an bình - vẫn chỉ thấy các ông ấy khịch bác, bất hợp tác, khinh mạn và tự phong cho mình cái nhiệm vụ là đại diện khối đa số ! Quá tệ !

Thật thà mà nói thì những điểm bất đồng, những nguyên nhân đưa đến cuộc khủng hoảng trong giáo phận San Jose, giữa giáo dân Việt Nam và Toà Giám Mục đã kéo dài quá lâu.

Hãy nhìn vào khoảng thời gian trì trệ này, tìm một vài nguyên nhân chính đưa đến việc kéo dài ấy — mà xem chừng hơn lúc nào hết, lúc này vấn đề còn có phần rắc rối, phức tạp thêm.

Ban đầu thì ai cũng tưởng rằng cái hố ngăn cách để giải quyết cuộc khủng hoảng giữa giáo dân Việt Nam và toà giám mục hầu như không thể lấp đầy. Cái hố ấy còn được đào sâu thêm với hai án vạ tuyệt thông - Xin lệnh toà đòi trục xuất giáo dân - chấm dứt các cuộc thương thảo ... Cái hố nhỏ từ việc đạo đạt thỉnh nguyện tưởng như đã trở thành biển lớn, có lẽ là do thiếu sự cảm thông và lòng nhân ái khép kín.

Nay thì một nhịp cầu đã được bắc ngang, khởi đầu từ cuộc họp báo giữa Đức Cha DuMaine và ông Thiện, ông Bai. Qua cuộc họp báo này, ai cũng đều phải công nhận rằng Đức Cha đã có thái độ cởi mở và bao dung, ước nguyện đi tới hoà giải, dù còn khó khăn, khúc mắc chút đỉnh rồi cũng sẽ từ từ được tháo bỏ để sinh hoạt trong giáo phận được êm đềm, cha con đầm thắm.

Nhưng khối đa căn đường lại được chính các ông gọi là liên lực lượng vờn ra đặt vào vòng lẩn của bánh xe hoà giải. Cái đuôi - nếu hiểu đó là lòng ganh ghét, ty hiem, đố kỵ, bè phái thì nó đã thò ra cùng với những điều vu cáo chẳng đầu vào đâu.

Con đường cùng của lý sự cùn — khiến ngay các ký giả ngoại quốc vốn sẵn có đầu óc kỳ thị cũng phải khó chịu khi mấy ông mùa rổi này gọi nhóm tranh đấu là Việt cộng ! Hỏi ra các ông ấy lý luận rằng cách tranh đấu, xách động kia giống cách tranh đấu xách động của ... V C ! Rõ là ám ố và ác ý.

Hãy nhìn những giáo dân tranh đấu. Họ được đoàn ngũ hóa, trật tự và họ đã nói, đã trưng lên những nguyện vọng của họ bằng chữ viết đậm. Chỉ là việc xin Đức Cha đứng bổ nhiệm cha Dương làm chánh xứ của họ. Giáo xứ Thế Nhân là một mơ ước — Giáo hữu Việt Nam có quyền bày tỏ mơ ước của mình bằng cách tập họp để biểu dương niềm mơ ước ấy, gây sự chú ý của nhiều người hồng lung lạc thúc đẩy bề trên. Họ không chấp nhận cha Dương vì cha không đủ tư cách cai quản họ. Cha Dương là hiện thân của sự xa cách với giáo dân qua hành động đi ngược lại nguyện vọng của họ.

Và, rõ ràng hơn, các ủy ban - nay trở thành Liên Lực lượng - thật thà mà nói, cũng chỉ là một thứ quái thai được khai sinh để tiền hô hậu ủng cho phe nhóm của cha Dương. Điều này càng ngày cái đuôi của sự thật trở trên càng lộ rõ.

Bây giờ, người ta không còn nhiều điều để nói về những bất đồng giữa cộng đồng công giáo Việt Nam với Đức Cha DuMaine cũng như sự hoà giải của Ngài với hai người lãnh đạo Cộng Đồng Công Giáo ở đây là ông Trần Công Thiện và ông Trần An Bai. Những bất đồng hiện tại, được đặt ra, thật thà mà nói nay lại xoay chiều. Rõ ràng là do các ông Liên lực lượng bày ra và nếu những người này thực tế không đại diện cho ai, với lập trường loanh quanh, tiền hậu bất nhất thì ý nghĩa của hoà giải sẽ được họ diễn giải như thế nào.

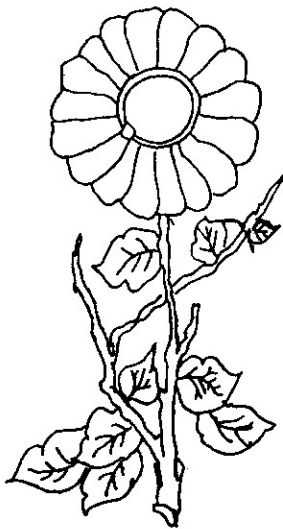
Họ không còn nhận vai trò lãnh đạo của những người đại diện cộng đồng công giáo Việt Nam — Điều đó, mặc nhiên họ khước từ hoà giải.

Vấn đề còn lại — thật thà mà nói, xin Đức Cha chỉ nên hoà giải với những người muốn hoà giải và tha thiết với Ngài. Bởi vì các ngài bên Liên Lực Lượng là hư hư thực thực — Với Đức Cha, họ cho rằng họ không có gì thừa thớt — Với anh em bên cộng đồng công giáo, họ từ khước. Quả là không hiểu họ ra làm sao và hoà giải với họ thì có nghĩa gì ?

Thơ

NGƯỜI ĐÃ NGHE VÀ NGƯỜI ĐÃ THẤY

Người đã nghe tiếng loài chien ngoan đạo,
Người đã thấy khát vọng của dân người,
Một hôm nào trong nắng ấm vui tươi!
Người trịnh trọng đọc những lời tuyên cáo

Khoảng trống trong hồn người Công Giáo,
Người cảm thông và Người ghé lại thăm!
Bấy lâu nay bao rối ruột tơ tâm,
Chừ tan biến vào khoảng trời cao rộng!

Hạnh phúc trong ta quá nhiều xao động!
Ngày vui ấy xua đuổi hết niềm đau,
Ngày vui ấy đánh dấu mãi về sau,
Ngày vui ấy đến không cần báo trước.

Bao náo nức, bao niềm mơ, nỗi ước,
Ngày vui ấy muôn vật đã hồi sinh!
Giáo Xứ Thế Nhân đã được thành hình,
Người chấp nhận, thỉnh nguyện ta như vậy!

Tuy nhiên có vài thành phần phá quấy,
Vẫn quyết tâm đánh phá cộng đồng ta,
Cũng giống khi xưa họ chụp mũ Cha già,
Bè lũ này quả thực giàu nham hiểm!
Người ta thấy họ giở trò phô diễn,
Phong trào này, hội đồng nọ, lực lượng kia,
Những thành phần nịnh hót rất là xuya,
Chỗ nhảy đầm cũng là nơi họp báo.

Ta đã thấy những thành phần bất hảo,
Ta cũng thấy vài bộ mặt ngang tàng,
Ta lại thấy họ tuyên bố huynh hoàng,
Kẻ gian nào cũng lắm điều thô lỗ!

Như giòng thác vẫn ngàn năm phần nộ,
Như sóng ngầm cuộn cuộn của trùng khơi,
Giáo dân ta căm giận đến muôn đời!
Cái gọi là nhóm dương gian tinh quái!

Nhóm cản trở những tiến trình hòa giải,
Bấy lâu nay núp dưới bóng chánh sở lưu vong,
Nhóm chủ trương gây bão loạn cuồng phong.
May ra có kẻ được bầu làm tướng quân chủ bại!

Đức Cha đã nghe và thấy rõ những điều sai trái,
Ở lời nói, việc làm của kẻ xu nịnh Đức Cha.
Họ vừa lập thành một liên lực lượng xông pha
Nhưng rốt cuộc là nhóm người chiến bại.

LÀM THẾ NÀO RA KHỎI BẾ TẮC ĐỂ TIẾN TỚI HÒA GIẢI VÀ HỢP TÁC ?

ĐỖ VĂN HIẾN

Monterey ngày 24 tháng 5.1987

Từ ngày Đức Giám Mục, hai Ông Thiện, Bài có cuộc họp báo về Bản Tuyên Cáo về Hòa Giải và Hợp tác, chúng ta nhận đó là một tin mừng và đặt nhiều hy vọng vào tương lai của cộng đồng giáo dân. Nhưng đây mới chỉ là bước đầu trong công cuộc đem lại hòa bình cho cộng đồng. "Vạn sự khởi đầu nan". Ta có thể nói rằng công việc khó khăn nhất là bước mở đầu này mà đã thắng vượt được thì những bước sau, với thiện chí và hy sinh của mọi người từ mọi phía, chắc cũng sẽ thực hiện được. Tuy nhiên, ai cũng nhận thấy là còn nhiều gai góc và chúng ta phải rất thận trọng mới mong bước được những bước vững chắc, từ từ tiến tới mục tiêu.

Thật tình, tôi không dám đưa ra một mẫu mực nào để giải quyết vụ này, vì nhận thấy tầm mức quá quan trọng của nó và vì nhận thấy mình quá nhỏ bé trong một cộng đồng to lớn. Tôi chỉ xin được phép góp một vài ý kiến thô thiển trong số những ý kiến mà có lẽ quý vị đã nhiều lần đem ra đàm luận trong những lúc riêng tư có dăm ba người thân tín với nhau.

Theo tôi nghĩ, điều thiết yếu đòi hỏi mọi người chúng ta phải có là thiện-chí và hy-sinh để dọn đường cho ta tiến tới mục tiêu. Chúng ta phải cố gắng loại bỏ mọi tư-tướng, hành động tiêu cực, thiếu xây dựng và thay thế bằng những tư tưởng, hành động tích cực, xây dựng. Sở dĩ tôi nhấn mạnh vào hai chữ cố gắng là vì tôi biết việc này rất khó, tất cả mọi người đều phải cố gắng thì mới thay đổi được. Bây giờ không còn phải là thời kỳ tranh luận ai phải, ai trái, không còn phải là lúc tố cáo, chụp mũ, vì thực sự, không một điều gì có thể che giấu được tai mắt của thời gian. Dần dần mọi sự sẽ được

phơi bày ra ánh sáng. Kề chụp mũ người khác chỉ tự làm hại mình. Vu cáo, chụp mũ là làm cản trở việc chung, là phá hoại, là vô trách nhiệm, nhất là trong giai đoạn này. Chúng ta hãy cùng nhau tạo nên một bầu không khí thuận lợi để cộng tác mưu cầu ích lợi chung. Về phương diện này tôi thấy người Mỹ có những đức tính rất hay, ta nên học để áp-dụng vào trường hợp của ta. Tôi xin đơn cử ví dụ sau đây. Năm 1979-80, trong cuộc vận động sơ bộ của hai đảng Cộng Hòa và Dân Chủ để chọn ứng cử viên cho cuộc tuyển cử Tổng Thống năm 80, Ông Reagan và Ông Bush cùng với một số người khác đã vận động tích cực để được chọn làm ứng cử viên, đại diện cho đảng Cộng Hòa. Trong lúc vận động, ông Reagan và ông Bush đã đả-kích nhau thậm tệ như là "xúc đất đổ đi". Nhưng rồi cuối cùng, ông Reagan được chọn làm ứng cử viên Tổng Thống. Ngay từ lúc đó, họ chấm dứt mọi sự đả-kích nhau. Họ chúc mừng nhau và tuyên hứa hợp tác với nhau. Ông Reagan đã chọn ông Bush, đối thủ của ông trước đây, làm ứng cử viên Phó Tổng Thống trong liên danh với ông. Và liên danh này đã thắng như ta đã biết.

Trở lại trường hợp của cộng đồng giáo dân. Nay ĐGM đã phục hồi Phép Thông Công cho hai ông Thiện, Bài, đã tiếp xúc trực tiếp với hai ông, không còn qua Cha Sullivan như trước, đã mời hai ông vào Ủy Ban Hòa Giải và hai ông đã nhận lời. (chúng ta mong đợi ủy ban này chóng được thành hình). ĐGM không còn đòi những điều kiện bất khả kháng cho việc lập Giáo Xứ Thế Nhân như Cha Sullivan đã đưa ra. Giáo Xứ Thế Nhân, theo bản Tuyên Cáo Chung, chỉ còn là vấn đề thủ tục giấy tờ mà

thời. Vậy giáo dân vững tâm là sẽ đạt được. Nhưng vấn đề thứ hai còn nhiều gai góc khó khăn. Đó là vấn đề Cha Dương trong chức vụ chánh xứ. Vấn đề này thật là nan-giải, vì nó liên hệ đến mọi người trong mọi phía và mỗi phía lại có những ý kiến trái ngược nhau đến mức dường như không thể dung hòa được. Tất cả chúng ta đều nhận thấy là trong hoàn cảnh hiện tại, không thể nào có được một giải pháp hoàn hảo. Sự xúc động của mọi phía đã tới cao độ tột cùng, có thể bùng nổ bất cứ lúc nào. Vì hiểu rõ điều này nên trong bản Tuyên Cáo Chung ĐGM đã không ấn định một thời biểu hay hạn kỳ nào. Đó là điều rất khôn ngoan, vì nếu chưa sẵn sàng mà cứ cố tình áp đặt thì hậu quả sẽ rất tai hại như ta đã thấy xảy ra tại nhà thờ Chính Tòa và nhà thờ Maria Goretti hồi tháng tám năm ngoái.

Sau khi nhận định về tình trạng hiện nay từ mọi phía, tôi xin có một vài đề nghị như sau :

1. Vì cảm xúc của giáo dân, thuận và nghịch, còn quá cao và đã kéo dài quá lâu nên phải có một thời gian để nguội dịu (người Mỹ gọi là cooling off period) trước khi đi tới một giải pháp lâu bền. Để giúp thực hiện thời kỳ nguội dịu này, xin các vị có thẩm quyền, nhất là Cha Dương, nên đề nghị với ĐGM cho phép hai Cha Phó trở về nhiệm sở cũ tại Họ Đạo để bình thường hóa mọi hoạt động như trước. Điều này còn lợi ích nữa là giải quyết được vấn đề giáo dân VN khởi phải đi lễ 10 giờ sáng Chúa Nhật tại nhà thờ Chính Tòa và như vậy, xóa bỏ được sự phiền toái cho giáo dân trong xứ Mỹ. Nhưng điều lợi ích và quan trọng hơn cả trong việc này là, do hành-động của Cha Dương, giáo dân sẽ bắt đầu nhận thấy thiện chí và sự hy-sinh của Cha.

2. Trong thời kỳ nguội dịu này, xin Cha Dương phát triển tiếp xúc với giáo dân để họ từ từ thay đổi cảm nghĩ của họ về Cha. Không nhiều thì ít họ sẽ nhìn thấy sự hy-sinh và thiện-chí của Cha.

3. Nếu họ thay đổi và vui mừng đón Cha thì đó là một điều tốt đẹp nhất và mọi sự sẽ tiến hành êm đẹp : cộng đồng sầm uất, sống đạo sốt sáng, cha con mọi người, từ trong gia-đình, họ

hàng cho đến phe nhóm trong cộng đồng cùng đoàn kết, dâng thỉnh nguyện lên ĐGM xin lập giáo xứ. Chắc chắn Ngài sẽ cho như Ngài đã tuyên bố trong bản Tuyên Cáo Chung.

4. Nếu họ vẫn dè dặt đối với Cha, nhưng ít nhất họ không còn chống đối Cha như trước, thì có thể đi đến dung hòa bằng cách xin ĐGM để Cha làm Chánh Xứ một thời gian được ấn định rõ ràng. *Trong ngày ĐGM tuyên bố Cha nhậm chức thì cũng tuyên bố ngày Cha rời nhiệm sở như ĐGM đã làm đối với Cha Tịnh.* Như vậy, ĐGM giữ được uy quyền của Ngài trong việc cai quản con chiên; Cha Dương bảo-vệ được uy-tín của mình trong chức vụ linh mục; giáo dân được an lòng vì tiếng nói của mình đã được Bè Trên để ý cứu xét và chấp thuận.

5. Đến đây, chắc nhiều người sẽ đặt câu hỏi : Nếu trong trường hợp ĐGM cho hai cha phó về Họ Đạo, bình thường hóa mọi việc, nhưng rời giáo dân không xúc tiến gì nữa, như vậy ĐGM và cha Dương sẽ làm gì ? Xin thưa : Nếu ĐGM muốn, Ngài vẫn có quyền ra lệnh cho hai cha phó rời Họ Đạo và giáo dân sẽ lại sống trong tình trạng khó khăn như hiện nay.

6. Mặt khác, chắc nhiều người cũng sẽ hỏi : Nếu trong trường hợp cha Dương, với chức vụ chánh xứ, không đệ đạt lên ĐGM nguyện vọng xin giáo xứ, ngược lại, Ngài xin ĐGM hạ qui chế Họ Đạo xuống hàng Trung Tâm Mục Vụ thì sao ? Xin thưa : Khởi giáo dân còn đó, và lần này có tổ hợp Cộng Đồng Công Giáo làm hậu thuẫn, cuộc tranh đấu giai đoạn hai chắc chắn sẽ bùng nổ, sẽ gây được tiếng vang, cảm tình và sự ủng hộ từ mọi phía, còn mạnh hơn giai đoạn này nữa.

Dù bi quan hay đa nghi đến đâu đi nữa, không ai có thể nghĩ rằng trường hợp ghi trong số 5 và số 6 trên đây sẽ xảy ra. Nhưng để bàn luận thì nêu ra đây cũng là một điều hợp lý.

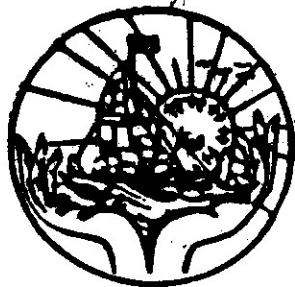
Như tôi đã trình bày ở trên, tôi không dám có tham vọng gì ngoài việc đưa ra vài ý kiến thô thiển để thêm vào những ý kiến mà mọi người đang bàn luận. Dĩ nhiên, công việc hòa giải và hợp tác còn phải bao gồm nhiều chi tiết

cần được mở xè, nghiên cứu, đàm luận, đồng ý... mới mong thành công được. Dù sao chăng nữa, chúng ta phải bắt đầu một cái gì. Nếu cứ dậm chân tại chỗ thì không bao giờ tiến tới được. Trên hết, sự thành công đòi hỏi thiện chí, thành tâm và hy-sinh của tất cả mọi người chúng ta.

Đây là lúc tất cả giáo dân VN từ khắp nơi đang hướng con mắt nhìn về San Jose để quan sát, nhận định và phán đoán về thái độ và hành động của chúng ta, và tôi tin chắc là họ cũng đang cầu nguyện cho chúng ta nữa. Chúng ta hãy tỏ ra xứng đáng với sự quan tâm và ưu ái của họ.

Tôi mong ước chóng đến ngày mà tất cả giáo dân chúng ta, từ mọi phía, đều là con cái Chúa, được tay bắt mặt mừng, ôm lấy nhau, cười ra nước mắt vì sung sướng để bù lại những chuỗi ngày buồn rơi nước mắt vì đau khổ. Ngày đó sẽ là một trong những ngày quan trọng đáng ghi nhất trong đời của mỗi người chúng ta.

Xin Thiên Chúa toàn năng, Mẹ nhân từ và các Thánh luôn luôn dẫn dắt và che chở chúng ta trong tình thương của Chúa Kitô.

DANH SÁCH ỦNG HỘ “NGƯỜI CỨU NGƯỜI VƯỢT BIỂN”

Ô. Bà Huyền	\$20.00
Bà Hợi	\$50.00
Ô. Bà Tuân	\$20.00
1 Bà ẩn danh ở Campbell	\$5.00
Bà cụ Kỳ Thanh	\$30.00
Bà cụ Thiết	\$20.00
Lê Ly	\$30.00

Ô. Bà Sàn	\$20.00
Ô. Bà Khánh	\$20.00
Ô. Bà Đường	\$20.00
Ô. Bà Vũ Hoài An	\$30.00
Hai em Văn Hạnh	\$20.00
Vũ Ngọc Hoàng	\$20.00
Ô. Ngô Văn Xương	\$20.00
Bà Cụ Bảy	\$10.00
Ô. Bà Hùng	\$20.00
Khanh Tuấn	\$15.00
Bà Đề	\$20.00
Ô. Bà Cụ Trần Chí Dương	\$50.00
Trần Thị Tám	\$10.00
Nguyễn Ngọc Thiên	\$10.00
Nguyễn Văn Định	\$20.00
Anh Khuôn	\$10.00
Ô. Lê Gia Cư	\$5.00
Oai Thanh Nguyễn	\$20.00
Ô. Bà Nguyễn Du	\$10.00
Ô. Bà Cụ Thỉnh	\$10.00
Hồ Nghĩa	\$10.00
Bà Hương	\$20.00
Cụ Hiếu	\$20.00
Anh chị Đình Ngọc Long	\$100.00
Bà Tuyết	\$50.00
Ô. Bà Bùi Thu	\$20.00
Anh Chị Phạm Thiên	\$20.00
Ô. Bà Nguyễn Kim Khánh	\$30.00
Minh Thu	\$50.00
Ô. Bà Hoàng Ngọc Văn	\$10.00
Ẩn danh	\$10.00
Anh Thảo	\$10.00
Bùi Dũng	\$10.00
Ngô Hạnh	\$10.00
Anh Chị Quy	\$10.00
Ô. Bà Nguyễn Văn Hiệt	\$50.00
Bà Cụ Mẹ Ông Hạnh	\$20.00
Bà Bốn	\$20.00
Ô. Bà Triệu	10.00
Bà Thụy	\$10.00
Ô. Bà Học	20.00
Bà Hoàng	\$20.00
Như Nguyệt	\$20.00
Bà Quán Thiện	\$10.00
Anh Chị Phương	\$20.00
1 vị ẩn danh	\$5.00
Anh Khánh	\$20.00
Anh chị Trạch	\$20.00
Nguyễn Chương	\$10.00
Ô. Bà Trần Công Thiện	\$100.00
Ô. Bà Hồ Quang Nhựt	\$100.00

(Còn tiếp)

**CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY, INC.**

685 Singleton Road San Jose, CA 95111

(408) 224 - 8318

San Jose, ngày 28 tháng 5 năm 1987

*Kính gửi: Đức Giám Mục Pierre DuMaine
Giáo Phận San Jose
7600-Y St. Joseph Ave.
Los Altos, CA 94022*

Trọng kính Đức Cha,

Họ Đạo chúng con có một số anh chị em tân tông đã học đủ giáo lý trong thời gian quy định, cùng một số trẻ em sơ sinh đã trên ba bốn tháng. Họ muốn được rửa tội vào ngày 14 tháng 6 năm 1987 tại Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo.

Vậy kính xin Đức Cha chấp thuận cho họ được chịu bí tích trọng đại này.

Để thêm phần phấn khởi cho anh chị em tân tông, kính xin Đức Cha đặc ân cho chúng con một thánh lễ lúc 10 giờ sáng và cử một trong hai Cha phó của chúng con trong mục vụ này.

Trong khi chờ đợi hồng ân của Đức Cha, xin Đức Cha nhận nơi đây sự thành kính của con và của anh chị em tân tông, cùng các phụ huynh trẻ em sơ sinh.

Kính chúc Đức Cha được nhiều ơn Chúa.

Trân trọng kính Đức Cha,

*Luke Hà Duy Tiến
Trưởng Ban Phụng Vụ*

Bản án

"CHA ĐUỔI CON"

TRẦN HOÀI QUỐC

(tiếp theo)

CHUYỂN QUYỀN SỞ HỮU:

Ngày 6-8-1982, toàn thể cơ sở thuộc Hội Thánh Tin Lành "Faith Evergreen Lutheran Church" tọa lạc tại số 685 Singleton Rd., San Jose, CA 95111 được chính thức chuyển tên cho Tòa Giám Mục San Jose (Tài liệu 1). Cơ sở này rộng trên một mẫu rưỡi gồm một nhà thờ, 1 phòng họp, 3 phòng vệ sinh, 3 văn phòng được dùng làm 3 phòng ngủ cho 3 cha. Linh mục Michael Mitchell, đại diện Tòa Giám Mục ký nhận tài sản.

LỄ KHÁNH THÀNH TRUNG TÂM:

Ngày 27.02.1983, ĐGM Pierre DuMaine đã khánh thành Trung Tâm Công Giáo VN. Khi nước thánh được ĐGM rảy trên nguyện đường, trên các văn phòng và phòng họp của Trung Tâm, là chính lúc Thiên Chúa đóng ấn chứng nhận nên bao nhiêu công lao tâm trí, sức lực và tiền tài của biết bao nhiêu người đóng góp từ hơn 7 năm qua.

Một vị khách Hoa Kỳ đã tỏ ý khám phục và ngưỡng mộ tinh-thần đoàn-kết và quyết tâm phụng sự công ích của người Công Giáo Việt Nam. Họ có quyền hãnh diện vì đã tự lực tạo nên cơ sở này, bao nhiêu sức-lực, công của đã đổ ra cho danh Cha được cả sáng và mong bảo tồn di-sản văn-hóa của tiền nhân, các Thánh Tử Đạo Việt Nam anh hùng.

Trong ngày vui mừng đó, các giáo dân Việt Nam đã cất cao lời nguyện nhiều ý nghĩa lịch sử sau đây:

"Lạy Chúa, chúng con biết nói gì để biểu lộ niềm hoan lạc và cảm tạ đương trào dâng như nước thủy triều trong trái tim nhỏ bé của chúng con! Xin Chúa ở mãi với chúng con! Xin Chúa là trái tim của trái tim chúng con và là Trung-Tâm của Trung-Tâm Cộng-Đồng chúng con".

RECORDING REQUESTED BY **AL** - **REBS** = 1.122.00
 Insured 161627 **MS** - **MS** = 13693 *37
 Title is **ANCE and TRUST**

AND WHEN RECORDED MAIL TO

Roman Catholic Bishop of San Jose
 7600 Y St., Joseph AVE
 Los Altos, Ca 94022

7433693

6948-467

Recorded at the request of
 Title Insurance and Trust Company
 AUG 6 1982 8.00 A.M.
 George A. Mann, Recorder
 Santa Clara County, Official Records

REC FEE	47
MICRO	17
LIEN NOT	
SMFP	10

Corporation Grant Deed

THIS FORM FURNISHED BY TITLE INSURANCE COMPANY 494-65-038

The undersigned grantor(s) declare(s):
 Documentary transfer tax is \$ 8374.00
 () computed on full value of property conveyed, or
 () computed on full value less value of liens and encumbrances remaining at time of sale.
 () Unincorporated area: (sic) City of San Jose \$1,122.00 and
 FOR A VALUABLE CONSIDERATION, receipt of which is hereby acknowledged,
 GRACE LUTHERAN CHURCH OF SAN JOSE, A CALIFORNIA CORPORATION, WHO ACQUIRED TITLE
 AS FAITH LUTHERAN CHURCH OF SAN JOSE,
 a corporation organized under the laws of the State of CALIFORNIA hereby GRANTS to
 "ROMAN CATHOLIC BISHOP OF SAN JOSE, A CORPORATION SOLE"
 the following described real property in the CITY OF SAN JOSE
 County of SANTA CLARA, State of California:
 SEE LEGAL DESCRIPTION ATTACHED AS EXHIBIT "A" AND MADE A PART HEREOF

494-23-002

In Witness Whereof, said corporation has caused its corporate name and seal to be affixed hereto and this instrument to be executed by its Donald J. Remelle President and Douglas J. Mathews Vice President
 Dated: Aug 5, 1982

STATE OF CALIFORNIA } ss.
 COUNTY OF Santa Clara }
 On Aug 5, 1982 before me, the undersigned a Notary Public in and for said State, personally appeared Donald J. Remelle known to me to be the President, and Douglas J. Mathews known to me to be the Vice President of the Corporation that executed the within instrument. Known to me to be the persons who executed the within instrument in behalf of the Corporation therein named, and acknowledged to me that each Corporation executed the within instrument pursuant to its by-laws or a resolution of its board of directors.

WITNESS my hand and official seal.
 Signature: Betsy Ross Silvester
 Betsy Ross Silvester

OFFICIAL SEAL
 BETSY ROSS SILVESTER
 NOTARY PUBLIC - CALIFORNIA
 SANTA CLARA COUNTY
 My Comm. expires MAY 13, 1983

(This area for official printed seal)

Title Order No. _____ Error or Loan No. _____

MAIL, FAX STATEMENTS AS DIRECTED ABOVE

EXHIBIT A

*** Đức Cha Pierre DuMaine, Giám Mục Địa Phận San Jose, đang cử hành nghi thức Ban Phép Lành Trên Trung Tâm trong KHANH THANH, 27 tháng 2, 83 vừa qua.

*** Đức Giám Mục Pierre DuMaine, bà Đại Diện Thị Trưởng, Cha Viện Trưởng St. Joseph's college, và hàng trăm các vị quan khách trong nguyên đường Trung Tâm đang hợp lời ca với trên một ngàn giáo dân hiện diện trong khuôn viên Trung Tâm nhân ngày ghi nhớ: Ngày Khanh Thành Trung Tâm CG VN 27/2/83.

ƠN THÁNH LINH

Lòng tin thắm đậm máu hồng,
Tuân theo Ý Chúa một lòng chẳng nguôi
Khôn ngoan sống đạo một đời,
Vinh danh Chúa cả trên trời cao sang.
Thêm **ơn hiểu biết** ngay đàng,
Thấm nhuần chân lý, kiện toàn niềm tin.
Biết lo liệu sống phận mình,
Chu toàn bốn phận, đáp tình Chúa yêu.
Xin Ơn sức mạnh xuống nhiều,
Gian nan đau khổ cũng liều hy sinh.
Xin Ngài ban trí thông minh,
Hiểu Ngài qua ý Thánh Linh nhiệm mầu.
Tặng lòng **đạo đức** về sau,
Anh em hòa thuận, yêu nhau thật lòng.
Kính sợ quyền Chúa quan phòng,
Sống đời đạo hạnh, chết trong tay Ngài.

THIỆC CẨM

(Mến tặng các em lớp Thêm Sức
tại Trung Tâm Công Giáo Việt Nam).

THÁNH LỄ NGOÀI TRỜI CHO GIÁO DÂN VN

SAN JOSE (KA) - Lúc 10 giờ sáng
Chùa Nhật 24-5-87 hơn 1.000 thành
viên của Cộng Đồng Công Giáo Việt
Nam đã tuân về công viên Vasona
Park, Los Gatos để tham dự một
thánh lễ ngoài trời.

Được biết thánh lễ này được tổ
chức để tạ ơn Đức Mẹ đã ban nhiều
hồng ân cho Cộng Đồng Công Giáo
Việt Nam đặc biệt là Bản Tuyên Cao
Hoa Giải và Công Tác đã được ký kết
giữa Đức Giám Mục DuMaine đại
diện Toa giám Mục và ông Trần Công
Thiện và Trần An Bài đại diện Cộng
Đồng Công Giáo Việt Nam.

Ngoài ra thánh lễ cũng để cầu
nguyện đặc biệt cho những chiến sĩ
Hoa Kỳ và Đồng Minh cũng như
Quán Lục Việt Nam Cộng Hòa đã bỏ
mình trong cuộc chiến bảo vệ Hòa
Bình và Tự Do nhân ngày Cựu Chiến
Binh Hoa Kỳ.

Ở phần cuối buổi lễ, Giao Sư Trần
Công Thiện đã thay mặt Cộng Đồng
cảm tạ Linh Mục Chủ Tế và tặng ngài
cuốn Video "Ước Mơ Giáo Xứ" cũng
như Tiến Sĩ Trần An Bài đã thông
báo đến toàn thể đoàn viên là đã cơ sở
Linh Mục và Nam Nữ Tu Sĩ gia nhập
Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam và
số hội viên của Cộng Đồng tính đến
ngày 21-5 là 2.532 người. Hội Viên
lớn tuổi nhất là 96 tuổi và nhỏ tuổi
nhất là 12 ngày.

Sau phần thánh lễ là phần cảm trại
cùng với những phần thi đua như kéo
dây, nhảy bao bố, đi guốc, bóng
chuyền, đập bong bóng, liệng bong
bóng nước, nấu ăn khéo.

Chương trình cảm trại đã bế mạc
lúc 6 giờ chiều cùng ngày.

Việt Nam
NHẬT BÁO

THỨ TƯ - 27-5-1987

DANH SÁCH

ỦNG HỘ CHÍNH NGHĨA

Phương H. Nguyễn Sơn	\$100.00
Nguyễn Kim Dung	\$20.00
Cụ Đình Viết Ngừ	\$20.00
Bỏ chung	\$234.00

Đem chính-nghĩa để thắng hung-tân
Lấy chí-nhẫn mà thay cường-bạo

LÁ THƯ KHÔNG GỬI SỐ 11

Em Hà yêu quý,

Đặt bút viết thư này cho em giữa lúc cuộc tranh đấu xin giáo xứ thể nhân của Cộng Đồng cũ của em nơi đây đang tiến triển tốt đẹp. Về phía TGM, sau hơn 10 tháng cửa đóng then cài, nhưng nhờ lá thư đề ngày 23.3.1987 của Tòa Thánh Vatican gửi cho ĐGM DuMaine, nên Ngài đã ngồi xuống nói chuyện trực tiếp với hai vị đại diện chính thức của CĐCGVN và Ngài đã nhìn nhận nguyện vọng của giáo dân về việc xin thành lập GXTN cho người Công Giáo VN tại đây là chính đáng. Một thể chế bền vững hơn là :

"... để đáp ứng nhu cầu HIỆN TẠI...nên cứ 10 năm xét lại một lần... xem có CẦN TỒN TẠI đến bao lâu nữa". Đồng thời Ngài đặt tài lãnh đạo của Giáo Sư Trần Công Thiện và TS Trần An Bài vào việc phục vụ toàn thể Cộng Đồng.

Hà ạ ! GS Trần Công Thiện và TS Trần An Bài chỉ là những giáo dân như muôn ngàn giáo dân khác. Nhưng hai vị này đầy đủ uy tín và khả năng. Hơn nữa hai vị thấu hiểu tâm tư, ước nguyện của giáo dân VN nơi đây cần một GXTN với một vị chánh xứ biết thương yêu, an ủi vỗ về đoàn chiên bất hạnh này, chứ đừng chống phá như LM Dương. Vì thế hai ông được giáo dân yêu mến, tín nhiệm chọn làm đại diện CĐCG tại đây hầu đạt được ước mơ trên đây của hầu hết giáo dân đang mòn mỏi trông chờ. Hai vị này không phải là cấp chỉ huy của giáo

dân, cho nên họ phải thi hành ước muốn theo ý giáo dân. Nếu hai vị này làm ngược lại, giáo dân có quyền tự do bày tỏ tâm tư cũng như lập trường của mình. Giáo dân không nhất thiết phải triệt để thi hành mọi chỉ thị của hai vị này.

À, còn về thân phận LM Dương, anh cũng chưa hiểu số phận sẽ ra sao ? Vì trong bản tuyên cáo về việc hợp tác và hòa giải được ký ngày 10.5.87 giữa ĐGM DuMaine với GS Trần Công Thiện và TS Trần An Bài không thấy điều khoản nào ghi LM Dương là chánh xứ Họ Đạo NVCTTĐ cả.

Viết tới đây anh hồi tưởng lại : cách đây gần 24 năm về trước, khi Đại Sứ Cabot Lodge dùng nhóm Minh, Đôn, Xuân, Đính...giết Tổng Thống Ngô-Đình-Diệm, sau khi công việc đã hoàn tất, ngài đại sứ nhẹ tay trao thân phận bọn vong bản này vào tay Tướng Nguyễn Khánh một cách nhẹ nhàng. Em quá hiểu rằng : dù sao đi nữa LM Dương cũng là LM của giáo hội Mẹ VN, một giáo hội ngàn đời yêu dấu. Đã là LM phải giữ lấy tinh-hoa hương sắc cho mặn nồng, mặn nồng cho cá nhân mình, cho giáo hội Mẹ, cho dân tộc mình. Theo tinh thần một thi sĩ yêu hoa đã nói :

"Hãy là hoa, xin hãy khoan là trái,

Hoa ngát hương, còn trái lấm chua cay".

Quả thực, nếu LM Dương cứ giữ đúng cương-vị một đóa hoa thơm của Giáo Hội Mẹ VN là Ngài đem hết khả năng, tài đức, nhất là đức khiêm

nhường (nếu có) để phục vụ giáo dân Hoa Kỳ dưới thiên chức linh mục (không cần chánh xứ hay phó xứ), đồng thời Ngài thỉnh thoảng về thăm cũng như cộng tác với giáo dân Việt Nam để nói lên rằng :

"Cây có cội, nước có nguồn" cũng như hòa lẫn tâm sự với giáo dân VN để nói lên nỗi lòng của kẻ tha hương như thi-sĩ Thu Hồ đã viết :

"Chiều chiều ra đứng ngõ sau,

Trông về quê Mẹ ruột đau chín chiều".

hoặc theo tư-tưởng của nhạc sĩ Phạm Duy :

"Đêm khuya trăng mờ mắt trông về nơi cội xa mờ. Nơi xa thăm kia tôi say nhìn quê cũ dấu yêu. Ôi ! tình quê hương nơi chốn xa có người Mẹ hiền, tóc màu hoa bạc, chiều chiều mắt ngấn lệ vì con..." Nếu được như vậy, Ngài làm rạng rỡ giáo hội Mẹ và Tổ Quốc Việt Nam biết đường nào ! Nhưng than ôi, Ngài không muốn là "hoa ngát hương" mà lại muốn trở thành "trái chín" với lắm "chua cay". Trái chín của Ngài ở đây chính là chiếc ghế của Cha Tịnh mà Ngài tốn biết bao công lao cũng như tốn biết bao thời gian hằng mơ ước. Nên Ngài đã dùng đủ mọi xảo thuật mà người đời chưa ai dám bao giờ nghĩ tới để lật đổ Cha Tịnh hầu chiếm đoạt chiếc ghế này. Quả thật Ngài đã thành công, một thành công vượt bậc trong cuộc đời Ngài. Nó được ví như nét "son" sáng chói trong cuộc đời linh mục của ngài mà giáo hội ngàn đời không bao giờ thấy một linh mục nào dám cả gan làm như thế. Mặc dầu ngài được Cha Tịnh đưa từ Tiểu Bang khác về đây nuôi nấng, dạy dỗ đã bao năm trường, rồi chỉ vì ngài không được cha Tịnh trao cho chức vụ vừa ý, nên ngài bất mãn xin đi làm phó xứ Mỹ. Trong thời gian này, nhiều người quen biết thân với ngài từ khi còn ở quê hương, họ đều thăm dò tư tưởng của ngài đối với người Việt Nam ty nạn như thế nào, ngài đều trả lời :

"Làm việc với người Việt Nam làm chi ? Làm cho người Mỹ sướng hơn"

(CN số 14 trang 8)

Mặc dầu đã chối bỏ cội nguồn, nhưng trong chức vụ phó xứ Mỹ, Ngài vẫn tìm cách xía vào khuấy động mọi sinh-hoạt của CĐCG tại đây. Bằng chứng Ngài đã họp lên, lập bản nhận định đưa lên ĐGM DuMaine để quấy phá CĐ như

sau:

1."...Chúng con những Linh mục Việt Nam (Kỳ...Dương) hoàn toàn bất đồng với Ủy Ban Đặc Nhiệm (vận động thành lập Giáo Xứ cho người Công Giáo Việt Nam) và lên án những người đứng sau lưng Ủy Ban này.

2."...Một cách tổng quát, chúng con đồng ý với Đức Cha về việc mục vụ cho người Việt-Nam và Trung-Tâm CGVN, mà đã được viết trong thư gửi cho các linh mục Việt-Nam thuộc giáo phận San Jose (đề ngày 31-5-1984)...chúng con muốn sát cánh với Đức Cha về sự phục vụ đặc biệt này...

.....

4."...Vì lợi ích cho chính đương sự....Cha Tịnh nên từ chức Giám-Độc Trung-Tâm.

1/ Ủy Ban Đặc Nhiệm.

Ủy Ban Đặc Nhiệm giữ vai trò đặc biệt là chiếu điều giáo luật 518 xin thành lập GXTN cho người CGVN tại đây. Nhưng Linh mục Dương và "support group" của Ngài đã chống lại Ủy Ban này. Rồi các Ngài còn lên án những người đứng sau Ủy Ban này.

2/ Những người đứng sau lưng Ủy Ban này :

a)- Cha Nguyễn văn Tịnh.

Cha Tịnh là một trong những linh mục của Chúa, của Giáo-Hội, Ngài luôn luôn vâng phục mọi điều Chúa và Giáo-Hội truyền dạy. Nhất là những điều trong Giáo luật. Hơn nữa Ngài nhận thấy rằng sự cần thiết có một GXTN để đáp ứng nhu cầu sống đạo cho khoảng 7000 giáo dân VN tại vùng này.

Ngoài số lượng giáo dân quá đông đảo, số linh mục Việt Nam cũng nhiều, thêm vào đó cơ sở đã có sẵn.

Dựa trên giáo luật và nhu cầu thiết yếu hiện tại nên Ngài nhận thấy việc xin thành lập GXTN cho người CGVN là chính đáng. Ngài không can đảm chà đạp lên Giáo luật và phần rỗi các linh hồn, cũng như Ngài nhận thấy cần phải có một môi trường truyền giáo cho dân ngoại. Vì thế Ngài đã bị lên án, và bản án đó đã được thực hành kể từ 3 giờ chiều ngày 20-7-1986. Một bản án có thể xếp thứ 2 sau bản án tử hình.

Đó là chín tháng tù treo, rồi BIỆT XỨ VĨNH VIỄN.

b) - Khỏi Giáo-dân.

Thỉnh nguyện xin thành lập GXTN cho người CGVN tại đây, ngoài Ban Chấp Hành, Ủy Ban Đặc Nhiệm và các Trưởng Hội Đoàn ra, nó còn được ký bởi 2000 giáo-dân trên 18 tuổi.

Số lượng giáo-dân này đều ý thức được việc sống đạo của chính mình cũng như của các thế hệ mai sau, nên họ hằng ước mơ một giáo xứ Việt-Nam. Bởi vậy họ cũng bị "support group" lên án như chính vị chủ chiên của họ đã phải cam chịu. Nhưng bản án dành cho khối lượng giáo-dân này bao giờ được thi hành, hay nói cách khác "support group" có sát cánh thi hành được không?

Support group quan niệm rằng:

"Đánh rắn phải đánh nát đầu"

Vì thế Linh mục Dương, sau khi đã lật đổ được Cha Tịnh, việc kế tiếp là phải loại bỏ GS Trần Công Thiện ra khỏi Cộng Đồng. Bởi vậy Ngài dự định việc đầu tiên về Họ Đạo là giải tán BCH. Lúc ấy kế hoạch của Ngài sẽ thành tựu.

3/ *"Vi lợi ích cho chính đương sự... Cha Tịnh nên từ chức Giám Đốc Trung Tâm."*

a) *"Vi lợi ích cho chính đương sự..."*

Xét về phương diện thiêng liêng, thỉnh nguyện xin thành lập GXTN cho Giáo dân Việt Nam tại đây thực rất tốt đẹp trước mặt Chúa, trước mặt Giáo Hội và còn là nhu cầu thiết yếu nữa. Như vậy đâu có hại gì cho phần rỗi của Cha Tịnh, nhất là cho thiên chức linh mục của Ngài.

Còn về phương diện thể xác, nếu chức vụ này liên hệ đến tính mạng của Cha Tịnh thì thực là điều khó hiểu. Viết đến đây anh sự nhớ lại buổi chiều ngày 1-11-1963, một buổi chiều âm đạm, đau thương cho dân

tộc Việt-Nam khi Dương Văn Minh gửi tới hậu thư cho TT Ngô Đình Diệm yêu cầu TT Diệm từ chức và trao quyền lại cho Ông ta, nếu không tính mạng của TT Diệm không được bảo đảm!

b) Từ chức Giám Đốc Trung Tâm.

Việc linh mục Dương đòi Cha Tịnh từ chức Giám Đốc Trung Tâm, đó là quyền của giáo dân trong Cộng Đồng, chứ không phải là quyền của Ngài. Anh giả sử rằng, và chỉ giả sử thôi: Nếu Cha Tịnh hướng dẫn cộng đồng sai lạc, cũng như Cha Tịnh và Ông Trần Công Thiện cố tình hiểu lầm và cố tình cắt nghĩa sai lệch đường lối của ĐGM DuMaine thì chính giáo dân đã yêu cầu Cha Tịnh và Ông Trần Công Thiện từ chức, nếu không, họ đâu có dễ yên. Vậy tại sao linh mục Dương ở ngoài lại cứ xiá vào quấy phá?

"Người" mà hiện nay biết bao nhiêu giáo sĩ, tu sĩ và hàng lớp giáo dân yêu cầu từ chức chánh xứ Họ Đạo NVCTTĐ chính là linh mục Dương thì Ngài lại cứ bám lấy, thật quá trở trêu!

Hà a! Linh mục Dương chỉ vì "trái chín" nên ngày nay mới ra nông nổi này. Nếu Ngài cứ chỉ giữ lấy vẻ đẹp của "hoa ngát hương", Ngài đừng vội vã trở thành "trái chín" thì chính Ngài, support group của Ngài, cũng như Cha Tịnh và toàn thể giáo dân VN nơi đây đâu phải gánh nặng "lắm chua cay" như ngày nay Hà nhi!

Thế rồi khi ký giả hỏi linh mục Dương vì sao giáo dân ghét Ngài đến thế?

Ngài trả lời:

"Chuyện này dài dòng lắm" và Ngài tiếp:

"Thỉnh thoảng giáo dân không thích Cha Xứ, nhưng bốn phận thì cứ phải làm."

Linh mục Dương không dám nói lên sự thật, một sự thật ai cũng đã biết, không thể bùng bít được, nhưng Ngài lại cố ám ố như trên.

Giáo dân nơi đây không chấp nhận Ngài vì tư cách của Ngài không xứng trong chức vụ chánh xứ, chứ không phải họ không chấp nhận Ngài một cách thiếu lý do đâu...

Vì không được toại nguyện trong

chức vụ, nên Ngài đã đoạn tuyệt với CĐCGVN tại Hoa-kỳ này kể từ khi Ngài còn núp dưới bóng Cha Tĩnh. Điển hình là: 1. Năm 1980, LD/CGVN họp tại Mountain View, Cha Tĩnh mời Ngài giúp đỡ trong việc tổ chức cho chu đáo thêm, ban đầu linh mục Dương nhận lời. Nhưng đến ngày đại hội linh mục Dương bỏ đi Pháp chơi, viện lẽ là không trực tiếp làm việc với Cha Tĩnh, nên không có trách nhiệm. 2. Tháng 6 năm 1985, CĐCGVN tại đây rước tượng Đức Mẹ Fatima thánh du về kính viếng tại Trung Tâm CD, Ban Tổ Chức gửi giấy mời Ngài về dự, nhưng Ngài không về, và cũng không thèm trả lời yes or no. Đặc biệt lần này, chính Cha Tĩnh đã gọi điện thoại mời linh mục Dương hai lần để xin Ngài kiện Mặt Nhật khai mạc tuần Đại-phúc cho Cộng Đồng. Cả hai lần linh mục Dương đều không về và cũng không thèm gọi điện thoại trả lời. 3. Năm 1984, ĐGM Huỳnh Văn Của về thăm giáo dân, Ban Tổ chức gửi thiệp mời linh mục Dương về tham dự, nhưng Ngài không về và giữ thái độ im lặng. 4. Ngày 30.4.85, Họ Đạo tổ chức Ngày tưởng nhớ quê hương, ban tổ chức mời cha Dương về tham dự, nhưng ngài không về và cũng không thèm trả lời. 5. Các đoàn thể Công Giáo Tiến Hành mời ngài về tham dự sinh hoạt hoặc dự lễ Bốn Mạng hay giảng thuyết, ngài không bao giờ về và cũng không thèm trả lời. Điển hình là ngày tuyên-hứa của Đoàn Liên Minh Thánh Tâm 7.7.86 và ngày dâng lễ đầu tay của tân Linh Mục Nguyễn Văn Tề đều có mời ngài, nhưng ngài không thèm về và cũng không trả lời. Đó ! Em thấy chưa ? Ngài đã đoạn tuyệt với CĐCGVN nơi đây. Nhắc đến hai chữ đoạn tuyệt, anh không quên được mấy vần thơ bất hủ sau đây của cố thi-sĩ Thế Lữ :

*"Anh đi đường anh, tôi đường tôi,
Tĩnh nghĩa đôi ta có thể thôi.
Đã quyết không mong zum họp mãi,
Bận lòng chi nữa lúc chia phôi" ?*

Phải, linh mục Dương đã không thèm liên hệ gì với CĐCGVN từ đó, vậy tại sao ngài không yên thân trên cương vị một phó xứ Mỹ, mà lại cứ tìm đủ mọi cách xía vào quấy phá CĐCGVN ?

Giờ đây, ngài lại tìm đủ mọi mảnh khoe, chước móc để bằng mọi giá về Họ Đạo làm chánh xứ. Nhưng giáo dân ở đây sẵn sàng dành cho ngài như sau :

*"Nước Mỹ đang cần gót lẵng du,
Thư rơi vung-vãi lá mùa thu ?
Lòng con cương quyết, không lưu luyến,
Xin mời Cha ra Lốt Gà Tồ".*

À, trong thư Hà hỏi anh về "cái xà" ở trước mắt Cha Tĩnh và "cây cổ-thụ" ở trước mắt cha Dương ? Anh xin trả lời:

1. "cái xà" ở trước mắt cha Tĩnh.

Ngài nhớ lại rằng LM Dương bất mãn với ngài chỉ vì ngài không thỏa mãn chức vụ cho LM Dương. Ngoài ra, khi LM Dương và nhóm support group kết tội ngài hướng dẫn CD sai lạc, ngài đã không dùng những mỹ từ như :

"Con trân trọng kính cầu thỉnh cầu các Đấng, nhất là Đấng Phao Lô ban ơn dạy dỗ con, để con biết mình hướng dẫn sai lạc ở chỗ nào ?" nhưng cha Tĩnh chỉ nói trong phần cuối một buổi họp của các linh mục Việt Nam (khi chuyện lên lút linh mục Dương chủ mưu chưa đổ bể) như sau :

"Kính thưa quý Cha, như lời Chúa đã dạy "con chỉ thấy cái rác..., còn cái xà ở mắt con, con không thấy", nên con không biết được những lỗi lầm, nhất là sự hướng dẫn Cộng Đồng sai lạc, vậy con xin quý Cha, vì tình anh em linh mục, chỉ giáo cho con". Tất cả support group ngồi yên như phỗng đá, bầu không khí căng thẳng bao trùm đến khoảng hai phút, sau cùng linh mục Th. lên tiếng :

"Chúng con làm việc này theo ý Cha Tương". Hà ạ, cho đến bây giờ, LM Dương và support group vẫn chưa nêu được bằng chứng nào về sự "hướng dẫn sai lạc" cũng như... "cố tình hiểu lầm và cố tình cắt nghĩa sai lạc đường lối của ĐGM". Hay nói cách khác, chứng tỏ họ chỉ vu-khống, chụp mũ mà thôi. Còn việc cha Tĩnh không tích cực giới thiệu LM Dương với Họ Đạo :

Mặc dầu linh mục Dương đã rời giáo xứ St. Simon từ lâu và ngài về ẩn núp tại một gia đình giáo dân ở San Jose, nhưng ngài không chịu về Họ Đạo để cha Tĩnh trực tiếp giới thiệu với tất cả giáo dân cũng như để ngài làm quen

với công việc mục vụ mới tại đây. Ngài đợi cho đến khi cha Tịnh rời Họ Đạo rồi ngài mới về. Như thư trước anh đã viết cho em, nếu linh mục Dương là người hiểu biết, ngài sẽ nhục-nhã và đau-đớn về lá thu Cha Tịnh vừa gửi cho ngài lắm.

À, đến nay anh vẫn chưa thấy thư trả lời của LM Dương gửi cha Tịnh được phổ biến trên báo của ngài. Có lẽ là không quá ! Nếu có, ngài đã cho phổ biến sâu rộng rồi.

2. "cây cổ thụ" trước mắt linh mục Dương :

Như anh từng viết cho em, sự đau khổ cùng cực hiện nay của cộng đồng này đều do chính LM Dương gây nên. Vì thế linh mục Dương được mô tả như một cây cổ thụ và nhóm dương gian được ví như những cành cây không lờ, cành lá xum xuê được ví như thư rơi, thư nặc danh, những bài báo vu-khống xuyên tạc nhục mạ chửi thảm tệ cha Tịnh và giáo dân họ đạo, do bày tôi của linh mục Dương viết. Ngài và phe nhóm không ngần ngại chụp mũ cho Cha Tịnh và giáo dân họ đạo là cộng sản, là ly khai v..v. Ngài cố tình phủ nhận "cây cổ thụ" này sừng sững trước mắt ngài. Bằng chứng là ngài đã trả lời báo chí vu vơ như anh đã viết cho em trên đây. Vì thế giáo dân nơi đây bắt buộc đáp lễ lại với ngài rằng :

"Đó ai đếm được lá rừng,

Bằng nhiều như lá xin "đừng Cha Dương".

Hà ạ, dù sống trong hoàn cảnh nào chẳng nữa, chúng ta luôn luôn phải tuyệt đối bám lấy Chúa, bám lấy Đức Mẹ. Anh đoán chắc rằng, trong tháng hoa dâng kính Đức Mẹ, anh xin em hãy dâng lên Mẹ những đóa hoa thiêng liêng với ý chỉ cầu nguyện cho cộng đồng cũ của em nơi đây được Chúa cất gánh nặng này theo tình yêu của Ngài. Em cũng đừng quên cầu nguyện cách riêng cho Đức Thánh Cha để Ngài được chính Đức Mẹ gìn giữ trong sứ-mạng đi tìm chiền lạc mà Ngài thường bị kẻ phản nghịch Giáo Hội bách hại.

Anh cũng không quên gửi lời cảm ơn quý vị bên đó hằng quan tâm đến nỗi đau thương và sự sống còn của cộng đồng cũ của em nơi đây. Anh sẽ viết tiếp cho em trong những ngày sắp tới. Nếu có sự chậm trễ, em đừng hờn dỗi anh nhé.

Thân ái,

Hãy hướng về Cộng Đồng cũ của em trong tháng Hoa này.

LÊ ĐỨC AN

NHẮN TIN

Chúng tôi đã nhận được các thư sau đây:

Trần Minh (San Jose), Nguyễn Văn Tài (San Jose), Nguyễn Văn Hưng (San Jose), Trần Văn Hiếu (Sunnyvale), Lê Thị Mộng Hoa (Sacramento), Nguyễn Nhược Thủy (Paris - France), Nguyễn Trọng (San Jose), Đào Thị Thúy (Fremont), Trần Bản (Union City), Nguyễn Tú (Los Angeles), Nguyễn Văn Đông (San Jose), Nguyễn Văn Nghi (New Jersey), Nguyễn Văn Tông (Toronto - Canada), Lê Thị Thìn (Tokyo - Japan). Sẽ lần lượt trả lời cho quý vị. Kính.

NGƯỜI BUU TÍN

NHƯ GIỌT MƯA SA

Phận em thân gái long đong,
Mười hai bến nước đục trong cây nhờ.
Tự xưa cho đến bây chừ,
Có ai lỡ nhịp đường tơ, phím đàn ?
Riêng em sao lắm gian nan,
Mẹ Cha ép uống cung đàn lỗ âm !
Thế gian thuận vợ thuận chồng,
Bể Đông tát cạn; mấy sông cũng tìm.
Đã thương, thốn thức con tim,
Không thương đừng đợi, đừng tìm, đừng mong.
Cảm thân nghèo khó nầu sồng,
Dám đâu tham vọng, đèo bông dờ dang !
Nhà nghèo đâu mộng cửa quan,
Thôn trang thực nữ, đa-mang lụy tình.
Nên duyên, nặng nợ ta mình,
Không duyên xin giữ chút tình đồng-hương.
Xin đừng bêu rếu địa phương,
Trai Hà Nội gái sông Hương thiếu gì.
Bà Đen sánh với Ba-Vì,
Luân-lưu sông Cửu âm ý sông Thương.
Trai khôn tìm vợ chợ đông,
Gái ngoan lặn-lội tìm chồng xứng đôi.
Khuyên Anh tư-cách hần-hoi,
Công-danh chớ vội, đường đời chớ lo.
Nhặt khoan đưa khách con đò,
Nắng chiều vẫn đẹp, tiếng hò vẫn vang.

LÊ-THỊ NHƯ-HOÀ

THƯ TÍN

LỜI TÒA SOẠN: Tuần báo Chính Nghĩa nhận được rất nhiều thư bạn đọc ở khắp các nơi gửi về hỏi về nhiều vấn đề khác nhau, đôi lúc cả những câu hỏi không liên quan gì đến vấn đề tôn giáo hay cuộc đấu tranh tại San Jose. Nhiều câu hỏi thuộc về kiến thức phổ thông hay vấn kế. Nhằm mục đích thỏa mãn nhu cầu bạn đọc. Kể từ số 42, Chính Nghĩa mở thêm mục THƯ TÍN. Nếu có những thắc mắc xin quý độc giả gửi về tòa soạn và bên ngoài bì thư nhớ đề: MỤC THƯ TÍN. Xin đa tạ.

Ông Nguyễn Văn Hà (San Jose)

Từ tháng 7 năm 1986 đến nay chúng tôi theo dõi mọi diễn tiến của phe Chính Nghĩa và nhóm ủng hộ Linh Mục Lưu Đình Dương. Xin minh xác là tôi không theo phe nhóm nào cả. Tôi có bạn bè và người thân ở cả hai phe. Nhưng thú thật với các ông là sau khi Đức Giám Mục DuMaine cùng hai Ông Bà, Thiên hợp báo và đưa ra một Bản Tuyên Cáo Hòa Giải và Hợp Tác tôi rất buồn vì thấy Đức Giám Mục đem con bỏ chợ, ngày nào bao bọc chỉ đạo nhóm ủng hộ Cha Dương rồi đến ngày ký kết và hợp báo chẳng thấy Cha Dương cũng như đại diện nhóm ủng hộ xuất hiện trên bàn hợp báo chung. Như vậy là thiên tư, là bán đứng rồi. Tôi nói thật với mấy ông, tôi bực mình với Đức Giám Mục bao nhiêu về sự đem con bỏ chợ của Ngài thì tôi phục quý vị bấy nhiêu, phục về sự khôn khéo của quý vị lãnh tụ nhóm Chính Nghĩa. Nhưng phục không có nghĩa là theo quý vị đâu. Tôi chỉ theo quý vị khi nào quý vị chiêu hồi được tất cả anh em trong nhóm ủng hộ Cha Dương và làm sao chiêu hồi được cả Cha Dương nữa cơ. Cảm ơn quý ông lắm nếu quý ông chịu đăng thư này trên Chính Nghĩa để rộng đường dư luận. Đa tạ.

Trả lời:

Quan niệm của Ông về việc Đức Giám Mục đem con bỏ chợ hay bán đứng nhóm anh em ủng hộ Cha Dương là một quan niệm hẹp hòi. Thật ra như ông thấy Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam đã đứng dậy để làm lịch sử cho những người Việt Công Giáo tị nạn từ tháng 7/86. Gần một tháng sau đó, anh em nhóm ủng hộ Cha Dương mới tập

hợp được vài chục người để ủng hộ Cha Dương qua danh xưng: Phong Trào Bảo Vệ Đức Tin và phong trào này đã tổ chức một thánh lễ biểu dương lực lượng tại nhà thờ Chính Tòa nhưng kết quả là nhóm thăm lạng ủng hộ Cha Dương ở đâu không thấy chỉ thấy toàn giáo dân thăm lạng vì không thăm lạng được nữa phải đưa băng NO FATHER DUONG lên và kết quả thánh lễ biểu dương lực lượng của Cha Dương bị hủy bỏ. Thấy Phong Trào Bảo Vệ Đức Tin làm ăn không khá nên Cha Dương mới bảo anh em là lập thêm một danh xưng mới là Hội Đồng Giáo Dân và nhân sự của Hội Đồng này được du di từ Phong Trào Bảo Vệ Đức Tin sang. Sau hơn hai tháng hoạt động thấy vẫn không khá, Cha Dương lại cố khai sinh thêm một danh xưng mới là Lực Lượng Quân Cán Chính Công Giáo và nhân sự cũng là nhân sự của hai nhóm trên.

Do đó, thưa ông Hà, mục đích của 3 nhóm với ba danh xưng khác nhau nhưng thật sự chỉ là một nhóm nhỏ duy nhất ủng hộ Cha Dương cũng như những quyết định của Đức Giám Mục DuMaine có lợi cho phe nhóm của họ thì việc một ngày nào đó, sau khi tìm hiểu cội nguồn, Đức Giám Mục trực tiếp giải quyết những bất đồng giữa Tòa Giám Mục và Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam mà không đếm xỉa gì đến nhóm của họ hay Cha Dương bởi lẽ nhóm của họ hay cá nhân của Cha Dương được tạo dựng lên là để ủng hộ đường lối hay chính sách của Đức Giám Mục nhưng nay Đức Giám Mục thấy không cần họ ủng hộ những chính sách đó nữa thì Đức Giám Mục đâu có nghĩa

vụ gì phải thương thuyết với tôi tớ của mình.

Còn việc ông bảo chiêu hồi cá nhân hay nhóm của Cha Dương được rồi thì mới ủng hộ Chính Nghĩa thì thưa ông CĐCGVN xin cảm ơn sự ủng hộ của ông, không dám nhận Chính Nghĩa lúc nào cũng sẵn sàng dơ tay đón nhận anh em lạc đường lạc lối, luôn cả Linh Mục Lưu Đình Dương nếu ăn năn hối cải, thành tâm từ bỏ những tính vụ khống mạ li những giáo dân không cùng lập trường với mình cũng như đánh giá Cộng Đồng thì Cộng Đồng sẵn sàng đón nhận Cha Dương như một thành viên của Cộng Đồng. Và sau cùng thưa Ông Hà, chúng tôi đã đăng thư ông lên báo Chính Nghĩa số này rồi đó, Ông vừa lòng chưa? Chúc ông gặp nhiều may mắn. Kính.

Trần Thanh Thảo (Milpitas)

Chúng tôi biết Chị mới vừa ở trại tị nạn sang Mỹ và nhìn thấy cảnh Linh Mục Lưu Đình Dương vừa đánh phá Cộng Đồng mà vẫn muốn về làm Chính Xứ thì Chị thắc mắc, mặc dầu Chị đã đọc Chính Nghĩa từ số 20 đến 44. Xin Chị cố đọc thêm từ Chính Nghĩa số 1 thì Chị sẽ hiểu đầu đuôi gốc ngọn của biến cố tôn giáo hoặc chị bỏ 2 tiếng đồng hồ xem cuốn video “Ước Mơ Giáo Xứ”, chị sẽ hiểu ngay. Để cho Chị có một cái nhìn khách quan chúng tôi sẽ không trả lời câu hỏi số 2 và số 3 của Chị mà chỉ xin Chị xem cuốn Video xong nếu Chị vẫn chưa thấy câu trả lời xin Chị gọi điện thoại ở số 224-8318 vào buổi tối xin gặp NGƯỜI BUU TÍN, chúng tôi sẽ chỉ cho Chị thấy ở đoạn Video nào có các câu trả lời cho Chị. Kính.

Ông Nguyễn Văn Hình (San Jose):

Cám ơn về bức hình mà ông đã sưu tầm và gửi tặng chúng tôi. Chúng tôi sẽ đăng khi nào tình hình cho phép. Đây là một tài liệu quý giá nhưng đăng sớm quá sẽ gây xúc động và căm phẫn của đồng bào với Cha Dương mà chúng tôi không muốn có trong lúc này.

Còn về đề nghị phát triển Cộng Đồng của ông, xin ghi nhận và chúng tôi đã chuyển đến Ban Tham Mưu và kế hoạch của Cộng Đồng để nghiên cứu và có thể áp dụng trong tương lai.

Ông là người rất có nhiều sáng kiến. Nếu có ý kiến gì hay về việc phát triển Cộng Đồng xin ông gửi đến đóng góp. Xin đa tạ ông nhiều. Thân.

Nguyễn Văn Hồng (Campbell):

Vâng, đúng như ông nói, hai thánh lễ Việt Nam hiện nay vào chiều thứ bảy, một tại nhà thờ Maria Goretti của Giáo Đoàn Đồng Tâm và một tại nhà

thờ St. Lucy không phải là những thánh lễ chính thức của Cộng Đồng bởi lễ hai Cha phó của Họ Đạo NVCTTĐ là Cha Nguyễn Chính và Đỗ Văn Đỉnh vẫn chưa cử hành những thánh lễ này vào chiều thứ bảy hay Chúa nhật cho Cộng Đồng. Khi thánh lễ Việt Nam đó được cử hành cho những giáo dân Mỹ gốc Việt nghĩa là những giáo dân đã gia nhập Giáo Xứ Mỹ rồi nhưng nay tổ chức những thánh lễ Việt này để lôi kéo thêm một số giáo dân Việt Nam gia nhập vào giáo xứ với họ cho có bạn bè.

Còn việc ông hỏi tại sao Cha Dương ngăn cản không cho Cha Chính và Cha Đỉnh làm lễ ngày Chúa Nhật cho CĐCGVN thì xin ông hỏi thẳng Cha Dương tiện hơn. Tuy nhiên, nếu suy nghĩ kỹ ông thấy có những yếu tố ganh tị, trả thù trong đó. Chúc ông tìm được giải đáp. Nếu không xin ông liên lạc lại, chúng tôi sẽ thành thật trả lời cho ông rõ. Kính.

Lê Minh Đăng (Seattle)

Chính Nghĩa xin cảm ơn về lời khen ngợi của ông. Ở xa mà ông nắm vững vấn đề như vậy chúng tôi xin thành thật bái phục ông.

Việc ông đề nghị chúng tôi đã làm, đã đề nghị với Đức Giám Mục DuMaine rồi. Và như ông thấy Đức Giám Mục chỉ mới chấp thuận phần đầu của đề nghị mà Cha Dương và phe nhóm đã la làng lên rồi, nào là phản bội, nào là nhu nhược, nào là bán đứng. Nếu Đức Giám Mục chấp thuận toàn bộ đề nghị đó chắc là Cha Dương và phe nhóm sẽ lên án đến đâu nữa.

Vâng, mùa hè năm nay, về đến San Jose xin kính mời ông Đăng đến Trung Tâm Công Giáo ở số 685 Singleton Rd., ông sẽ gặp đủ mặt anh em hết nào là Tiến Sĩ Trần An Bài, Giáo Sư Trần Công Thiện, Sử Gia Tôn Thất Thiệt, Tiểu Ngạo Giang Hồ Bạch Phượng, Hồ Sinh Giang Tử, Hỏa Tâm Đại Hiệp Trương Võ Huỳnh, Bạch Thủ Thiền Sư, Quan Sát Viên, Họa Sĩ Nhật, Họa Sĩ Trinh, Nhà Thơ Thiện Hải, Lê Thị Như Hoa, Người Buu Tín... và nhiều nhiều nữa. Cứ về đây thăm chơi một lần thì sẽ gặp hết anh hùng hào kiệt ở thung lũng hoa vàng này. Thân.

Trần Thúc Định (Dallas - Texas)

Đúng là ông bạn ở thành phố có đội banh Football cũng như đoàn Cheerleaders nổi tiếng. Ông bàn về chuyện đấu tranh với những lời đề nghị như đấu bóng đá cầu. Chính Nghĩa xin cảm ơn về những lời đề nghị của ông, tuy nhiên như ông biết đó, CĐCGVN và Đức Giám Mục DuMaine

đang cố gắng tìm những phương cách để giải quyết những khó khăn tại đây. Thế nên mọi biện pháp và đề nghị của ông chúng tôi xin ghi nhận và chuyển sang Ban Tham Mưu và Kế Hoạch. Kính.

Cụ Ông Hà Văn Bảo (Melbourne - Australia)

Cụ ở thật xa, cách hẳn một đại dương mênh mông như vậy mà lòng của cụ lúc nào cũng hướng về đồng bào Công Giáo Việt Nam tại San Jose, cũng thổn thức cùng với đồng bào, cũng chia vui xẻ ngọt với đồng bào qua những thành công của nửa đoạn đường. Anh em Tòa Soạn đọc thư của Cụ ai cũng cảm xúc và tri ân về lòng quảng đại cũng như sự giúp đỡ của Cụ.

Về cuốn phim “Ước Mơ Giáo Xứ”, xin Cụ đừng ngại vì ngăn cách xa xôi, Cụ cứ cho đồng bào Việt Nam tại Melbourne mượn và nếu ai muốn mua xin Cụ lấy tên và địa chỉ rồi gửi về Tòa Soạn Chính Nghĩa. Chúng tôi sẽ chuyển sang Ban Phát Hành Video để gửi thẳng sang cho những người mua hoặc qua Cụ và Cụ chuyển lại giùm.

Còn về thời gian 2 giờ đồng hồ, Cụ vẫn cho ngắn thì xin thưa với Cụ là đề nghị làm phim 4 giờ đồng hồ của Cụ khó thực hiện được về phương diện kỹ thuật. Bởi vậy, CĐCGVN mới dự tính phải làm 3 cuốn phim khác nhau và nối tiếp nhau. Đã giữ cho Cụ 4 cuốn Video hôm 21/5. Chắc Cụ sẽ nhận được phim trong vòng vài ba ngày nữa.

Đúng, Linh Mục Lưu Đình Dương lúc trước ở Đà Nẵng, được thụ phong Linh Mục vào năm 1974. Ngài rất trẻ, cho nên đúng như Cụ nhận xét: trẻ người non dạ, biết làm sao hơn. Cộng Đồng chỉ biết cầu nguyện ơn Thánh Linh soi sáng cho Ngài để Ngài tìm được ra con đường phải đi và nên đi, chứ cứ ù lì mà đi vòng vòng hoặc đứng yên như vậy thì tội nghiệp cho CĐCGVN phải gánh chịu nhiều sự khó khăn quá như vậy.

Còn về đề nghị với linh mục Dương nên từ chức thì thưa cụ, ngoài linh mục Nguyễn Quang Hiền ở Baton Rouge, Louisiana, là bậc thầy của ngài đã đề nghị ngài từ chức, còn có khoảng trên 30 linh mục đã viết thư trực tiếp khuyên điều hay lẽ phải là nên từ chức chính xứ đi, luôn cả linh mục nghĩa phụ của cha Dương là cha Nghĩa cũng đề nghị, nhưng ngài đều từ chối hết.

Ngay cả Giáo sư Trần Công Thiện cũng như Tiến sĩ Trần An Bài với tư cách vừa là giáo dân, vừa là người Việt Nam anh em một nhà, vừa tuổi đời lớn và kinh nghiệm già dặn hơn cũng đã khuyên bảo với những lời đề nghị để cứu gỡ thanh danh cho ngài nhưng trăm lần như một, ngài đều

từ chối thì biết làm sao bây giờ. Xin cụ cầu nguyện cho Cha Dương cũng như cho Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại San Jose. Kính.

Đào Diên (Jackson Ville).

Những lời đề nghị của anh chúng tôi đang nghiên cứu và hy vọng có thể áp dụng được trong một tương lai rất gần.

Còn về câu hỏi thứ 3 của anh thì xin anh hiểu cho, CĐCGVN lúc nào cũng trung thành với giáo hội công giáo. Bởi vậy mọi diễn tiến đấu tranh cũng như vận động chúng tôi đều tường trình với Tòa Khâm Sứ tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn và Tòa Thánh tại La Mã.

Vâng chúng tôi vừa gửi cả hình ảnh lẫn video cho Tòa Thánh bởi vậy Tòa Thánh rất hiểu biết cổ tôn giáo tại San Jose và đã không có 1 văn thư nào khiển trách CĐCGVN hay ủng hộ Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình cả. Chúng tôi sẽ thông báo những tin tức đó khi tình hình cho phép.

Lê Thị Mão (Auburn)

Chị hỏi khó chúng tôi quá nhưng chúng tôi xin lần lượt trả lời 5 câu hỏi của chị.

1. Tiến sĩ Trần An Bài và Giáo sư Trần Công Thiện không hề ký kết một văn kiện nào thừa nhận linh mục Lưu Đình Dương làm chánh xứ, dầu là văn kiện mật để đánh đổi vụ tuyệt thông được rút lại.

2. Việc công bố toàn bộ tên tuổi của Ban Biên Tập Chính Nghĩa như Hồ Sinh Giang Tử, Người Bru Tín, Quan Sát Viên, Sử gia Tôn Thất Thiết, Bạch Phượng... chưa thuận tiện trong lúc này.

3. CĐCGVN là 1 tổ chức thiện nguyện, bất vụ lợi có tư cách pháp nhân và hoạt động tại California và Hoa Kỳ trên căn bản đăng ký hợp pháp.

4. Tư cách nhóm ủng hộ cha Dương xin cho phép chúng tôi miễn bàn và phê bình ở đây bởi lẽ tư cách thương biểu lộ qua lời nói và hành động và chị chỉ cần xét về những lời nói cũng như những hành động của nhóm người này là chị sẽ có câu trả lời xác đáng.

5. Cha Nguyễn Văn Tịnh hiện nay đang ở Tây Đức và là cha sở 1 giáo xứ tại đó.

Lê Văn Thật (Union City)

Nguyễn Văn Gừng (Reno - Nevada)

Trần thị Hồng (Santa Ana)

Lê Văn Hưng (San Diego).

Chúng tôi đã gửi phim video cho quý vị. Khi xem xong, xin quý vị giúp ý kiến và chỉ giáo giùm cho nếu có những khiếm khuyết. Xin đa tạ quý vị. Kính.

HỌP BÁO

QUỐC THIỀU

Cái điện thoại chưa dứt tiếng kêu, thằng Lẹo đã nhanh nhẩu nhắc lên:

- Hê lô.
- Bố cháu có nhà không?
- Có, bác chờ.

Nó lấy bàn tay trái bịt vào ống điện thoại rồi rống lên:

- Bố ơi có điện thoại, lẹ lên!

Luồn từ trên lầu khệnh khạng bước xuống, mặt nhăn nhó hất hàm hỏi con:

- Ai đó?
- Bác Nhao.

Luồn uể oải cầm lấy cái điện thoại:

- Hê-lô, Luồn đây.
- Sao đờ chưa anh?
- Còn đau lắm.
- Chị ấy thì sao?

— Vẫn còn nằm ì ra, bà ấy bị nặng hơn tôi. Đàn bà mà.

Nhao an ủi:

— Cũng may anh ạ, cái bàn lớn như thế mà không bị gãy xương, kể cũng đỡ đấy chứ.

Nhao hối hận lắm. Hôm ấy chính cha Tường Dinh và cha Tiên Chỉ đã ra lệnh tấn công giáo dân Họ Đạo, cốt làm náo loạn cuộc họp báo của ĐGM hầu gây tiếng xấu cho giáo dân để lấy thêm điểm cho phe 2 cha. Trong lúc lộn xộn ấy, Nhao đã đập đổ cái bàn đè lên mấy người. Không ngờ nạn nhân lại là những người bạn thân của mình. Lúc ấy hỗn độn quá, Nhao làm bừa, hy vọng tổn thương bên địch chứ anh không hề có ý hại phe ta. Nhao lấy làm áy náy, một ngày mấy lần gọi điện thoại hỏi thăm. Vợ Luồn cảm động nói với chồng:

— Anh Nhao tốt quá, mấy hôm nữa phải mời cơm mời anh ấy mới được.

Và dĩ nhiên không ai nghĩ rằng Nhao đã gây thương tích cho vợ chồng Luồn. Nhao còn hăng tiết vịt nói với Luồn:

— Mẹ, tôi mà biết được thằng nào chơi anh chị thì nó mất xác với tôi.

Luồn được đà, cũng tức tối theo:

— Biết được thì còn nói gì nữa, tôi bẻ cổ nó tại chỗ liền.

Ngung một lúc, Nhao chuyển đề tài:

— À, có chuyện quan trọng này tôi muốn báo cho anh.

Luồn trầm nghĩ: “Chuyện gì cũng quan trọng hết, từ 10 tháng nay càng quan trọng thì càng thua to. Nản quá!”. Nhưng hần không dám nói ra, vì dù sao hần cũng là 1 ông chủ tịch, thành phần nòng cốt mà. Nhao tiếp:

— Ba cái phong trào, lực lượng và hội đồng của mình sẽ hợp lại thành Liên Tổ Hợp. Ngày mai liên tổ hợp sẽ họp báo. Anh phải ráng có mặt nhé.

Luồn thoái thác:

— Đau quá, không biết có đi nổi hay không?

Nhao mừng thầm, vì nếu Luồn không đi thì ông phó Nhao sẽ được thay thế. Còn gì bằng. Nhưng lại sợ Luồn biết được ý xấu thầm kín của mình, Nhao nói lấy lệ:

— Anh Đồi và anh Chu có nhẩn là tất cả các chủ tịch đều phải có mặt. Nếu anh muốn đi thì chiều nay 6 giờ tới địa điểm để học tập trước.

Nghĩ tới 2 đàn anh Đồi và Chu, Luồn quên hẳn sự đau đớn:

- Được tôi sẽ cố gắng.
- Thôi chào anh nhé.
- Vâng.

Buông điện thoại xuống, Nhao biết mình đại dột đã nhắc tới tên Đồi và Chu. Vì chính Đồi và Chu là động cơ thúc đẩy để Luồn sẽ đi họp báo, và nếu như vậy thì Nhao sẽ không được ngồi thế trên bàn chủ tọa.

Buổi chiều, Luồn có mặt thật sớm ở tòa báo. Đàn anh Chu giới thiệu Luồn với anh Đồi:

— Anh Đồi, đây là cậu Luồn, chủ tịch Ủy Ban

Tiếp Thu.

Đồi vồn vãi bắt tay Luồn:

— Ô Luồn, cậu đỡ chưa? Hôm họp báo ở Tòa Giám Mục tôi bận quá, không hỏi thăm cậu được.

Luồn cảm động, hai tay nắm chặt lấy tay Đồi:

— Dạ cảm ơn anh, em đỡ lắm rồi.

Địa điểm họp nằm trên lầu 2 của ngôi nhà không được lớn cho lắm. Sợ người ngoài biết được nội dung cuộc họp báo nên tất cả cửa ra đều đóng kín. Mùi thơm cũ, mờ mờ, hơi người quyện lẫn với khói thuốc lá xông lên làm nhiều người khó chịu, hắt hơi rũ rượi. Sát vách tường là chiếc bàn kê ngang có 2 ghế dành cho Đồi và Chu. Hai cái bàn khác kê dọc để các chủ tịch và mọi người ngồi, Chu đứng lên, đập mạnh tay xuống bàn:

— Xin tất cả im lặng, buổi họp bắt đầu.

Vài người lơ đãng đứng cuối phòng đang to nhỏ, vội vã kiểm chỗ ngồi. Ngưng một lúc để mọi người chú ý hơn, Chu tiếp:

— Như anh em đã biết, cuộc chiến đấu của chúng ta trong 10 tháng nay là do sự điều động của anh Đồi. Tuy thầm lặng, nhưng tất cả những chỉ thị anh đều ra lệnh trực tiếp cho tôi. Người xưa có câu: “Không thầy đố mày làm nên”. Không có anh Đồi, chúng ta không có cuộc chiến đấu này. Không có anh Đồi chúng ta không lớn mạnh, không có thể đứng vững chãi như ngày hôm nay, vì thời thế sắp đến lúc chuyển hướng quan trọng, con chim đầu đàn đã phải trực tiếp điều hành cuộc chiến đấu này. Tôi xin giới thiệu đến anh em: **CHÍNH KHÁCH TRƯỞNG SUY ĐỒI**.

Dứt lời, Chu vỗ tay thật mạnh. Những người ngồi dưới cũng vỗ tay theo. Đồi từ từ đứng dậy, nghiêng đầu chào mọi người:

— Chào tất cả, trước hết tôi xin ca ngợi tinh thần anh em. Những gì anh em làm trong 10 tháng qua, tôi đều biết rõ. Cuộc chiến đấu của chúng ta bắt đầu sang một khúc quanh. Thứ ba vừa rồi, Tòa Giám Mục và giáo dân Họ Đạo đã ký kết 1 thỏa ước để dập tắt cuộc chiến đấu của chúng ta. Chúng ta không thể ngồi chờ đợi những gì hòa giải đưa đến. Chúng ta phải vùng lên, phá tan cuộc hòa giải, mà trong đó chúng ta chỉ là bù nhìn, là con cờ thí. Nếu cuộc hòa giải này thành công, thì công lao chiến đấu 10 tháng vừa qua của chúng ta kể là số không. Tôi muốn nói trắng ra rằng, Tòa Giám Mục ký kết hiệp ước hòa giải là phản bội chúng ta, những người đã từng ủng hộ Tòa Giám Mục bấy lâu nay. Vậy chúng ta quyết tâm phải phá tan cuộc hòa giải này.

Đồi ngừng nói, ngồi xuống thở dốc ra. Tiếng vỗ tay vang dội trong khí thế bùng bùng. Bầu không khí trở nên căng thẳng. Một vài người giận dữ, nắm chặt tay, đấm mạnh xuống mặt bàn, nghiến răng, lăm lăm mấy câu cộc lốc. Đàn anh Chu lên tiếng:

— Việc đầu tiên mà chúng ta phải bàn là phối hợp các tổ chức của chúng ta thành liên tổ hợp. Ngày mai sẽ tổ chức 1 cuộc họp báo để phản pháo lại cuộc họp báo của ĐGM. Nội dung cuộc họp báo gồm 5 điểm nằm trong bản công bố để chống lại bản thỏa hiệp.

Rồi Chu quay về phía Nhao, đưa 1 xấp giấy:

— Cậu Nhao, phát hộ anh.

Nhao nhanh nhẹn vâng lời. Mỗi người nhận được một bản công bố tiếng Anh, có kèm theo bản dịch tiếng Việt. Bản Việt ngữ không bỏ dấu làm một số người khó tánh nhãn nhớ lâu bâu. Nhưng phần đông lại tỏ ra hài lòng với bản công bố này. Lời văn sắc bén, gọn gàng, ý tưởng thâm sâu, mạch lạc. Năm điểm phản đối đưa ra là 5 ngọn lửa sẽ thiêu rụi Bản Thỏa Hiệp của ĐGM ra tro tàn!

Chủ tịch Bất đứng lên nêu câu hỏi làm cắt đứt lời bàn tán ồn ào của mọi người:

— Xin anh Chu cho biết là những ai sẽ được ngồi trên bàn chủ tọa?

— Thì có 4 người chủ tịch là cậu Luồn, cậu Chiến, cậu Ngà và cậu Bất.

Đồi đứng lên tiếp lời của Chu:

— Theo tôi nghĩ, nên kiểm thêm mấy cô nữa, vì cuộc họp báo của chúng ta sẽ biến thành cuộc xách động. Có nghĩa là mỗi lần các cậu nói xong một câu, ở dưới này sẽ có người cò mồi, vỗ tay thật lớn, tất cả sẽ vỗ tay theo. Như vậy sẽ tăng thêm uất khí cho mọi người. Mình cần ít cô ngồi trên bàn chủ tọa để người ngoài nhìn vào họ có cảm tưởng hòa khí.

— Hay, ý kiến của anh Đồi hay lắm.

Đồi ngồi xuống, nói nhỏ với Chu:

— Lúc trước tôi thấy có 2 em hay “ùỵ lạo” các chiến sĩ, cũng xinh xinh đấy chứ. Nó ăn nói có vẻ hơi ôn ền, nhưng cho tụi nó ngồi làm cảnh ấy mà. Ráng kiểm mấy em đó cho tôi.

Chu gật đầu đồng ý.

Riêng Luồn cảm thấy có điều gì không ổn, do dự mãi hần mới dám đứng lên:

— Dạ thưa, ngày mai mình có mời báo chí Mỹ không?

— Có tất cả các truyền hình, báo chí Việt và Mỹ.

Căn phòng trở nên yên lặng tứ bề. Mọi người đều nhận ra nỗi băn khoăn của Luồn là chính đáng. Các chủ tịch ái ngại nhìn vào bản công bố tiếng

Anh. Chủ tịch Ngà ấp úng:

— Nếu có tụi Mỹ, em đề nghị ngày mai anh Đồi và Chu cũng ngồi bàn chủ tọa với chúng em luôn.

Câu đề nghị tầm thường ấy làm cho 2 đàn anh Đồi và Chu thót giật mình. Nhớ lại buổi họp báo cách đây 2 hôm của ĐGM, Đồi và Chu cũng xâm mình nêu mấy câu hỏi lạc đề. Tụi con nít ranh lại dám bịt mũi cười sặc sụa vì giọng nói Anh vẫn trôi chảy của 2 chánh khách. Nhiều đứa láo toét hơn, kêu là buồn nôn khi nghe Đồi nói là gã bị hãm dọa vì đã viết bài báo phỉa rằng có người sẽ tự thiêu để phản đối ĐGM. Trầm ngâm một lúc để lấy lại bình tĩnh, Đồi giơ tay lau những giọt mồ hôi lấm trên trán, rồi đứng lên:

— Tôi và Chu không ngần ngại gì để ngồi trên bàn chủ tọa với các cậu. Nhưng khổ nỗi Chu là người ngoại đạo, còn tôi thì vợ nọ con kia, chường mặt ra đó thì hỏng hết công chuyện. Các cậu phải để chúng tôi ở trong bóng tối thì mới dễ điều hành. Thông cảm không nào?

Đồi liếc nhanh xuống dưới, mấy cái đầu gật gù hiểu ý. Gã mỉm cười nói tiếp:

— Đơn giản lắm, chỉ có 5 điểm chính và nhất quyết là chỉ tuyên bố 5 điểm đó thôi, rồi chấm dứt cuộc họp báo. Các cậu về nhà, tối nay học đi học lại và ngày mai để cái bản công bố trước mặt. Ai hỏi gì thì cứ nhìn vào đó mà trả lời.

Buổi họp tập được tiến triển thật trôi chảy. Chỉ tội 4 ông chủ tịch, tai thì nghe thuyết giảng nhưng mắt cứ dán chặt vào Bản Công Bố Anh ngữ, miệng lẩm bẩm như đọc thần chú.

Mãi đến khuya, buổi họp tập mới chấm dứt. Mọi người về hết rồi mà 2 đàn anh vẫn ở lại để bàn tính cho những kế hoạch sắp tới. Nghiệp làm báo của 2 gã đang bước lên tột đỉnh danh vọng sau hơn 10 năm tỵ nạn. Nơi nào có Cộng đồng Việt tỵ nạn đông đảo là nơi đó có 2 gã lặn lội tới. Sau một thời gian "điều hành trong bóng tối", để Cộng đồng chia năm xẻ bảy là 2 gã đã thành công!

Vợ Luồn đang thao thức chờ chồng, nghe tiếng lạch cạch ngoài cửa, ả biết chồng về, vội vã quay mặt vào tường mắt lim dim vờ như đang ngủ. Nhưng chờ mãi chẳng thấy động tĩnh gì, ả đành mò xuống lầu. Có chuyện gì mà về đến nhà không chịu đi ngủ ngay lạ thật. Ngoài bàn ăn, Luồn đang chăm chú học bản công bố. Thấy vợ xuống, hần hớn hờ khoe:

— Ngài mai có họp báo, anh và 3 ông chủ tịch chủ tọa. Có cả các báo chí Mỹ nữa.

— Họp báo làm gì, Đức Cha mời họp rồi!

— Không phải, đây là họp báo của phe bên mình. Bây giờ gọi là Liên tổ họp. Họp báo để chống lại Bản thỏa hiệp của ĐGM.

— Chống nại Đức Cha à?

— Thì anh Đồi và anh Chu nói thế, ĐGM làm đúng thì mình theo, làm sai thì mình chống lại.

Vợ Luồn vẫn chưa hiểu đầu đuôi thế nào. Nghe chồng nói chống lại ĐGM, ả đã ái ngại. Mấy tháng trước đây, mỗi lần đi lễ, gặp phe tranh đấu, nghe mấy bà cãi lộn hăng quá, ả cũng hùa theo:

— Chúng mày náo vừa vừa chứ. Dám chống Cha nà chống Chúa đấy. Sang Mỹ rồi mà còn dám chống Mỹ nữa.

Bây giờ chồng nói là họp báo để chống lại bản thỏa hiệp của ĐGM ả cũng ngờ ngợ. Nhưng nghe đàn anh Đồi và đàn anh Chu chỉ dạy thì cũng thấy hơi yên lòng.

— Thăng Lẹo còn thức không?. Luồn hỏi.

— Ló ngủ từ lâu rồi. Nằm gì?

— Nhớ nó đọc mấy chữ kho khó này xem sao.

Vợ Luồn xua tay:

— Thôi ông ơi, để con ngủ, mai ló còn đi học sớm.

— À, ngày mai nó đi học về, em nói nó mở tivi đài số 2 coi tin tức rồi thu cho anh cái đoạn họp báo nhé. Còn cái cà vạt nữa, em cất nó ở chỗ nào?

Vợ Luồn ngáp dài rồi trả lời:

— Em nghĩ ló ở cái thùng giấy ngoài ga ra, chung với đồng quần áo cũ của mấy đứa.

— Em làm ơn kiểm dùm anh đi. Mai họp báo phải đeo cà vạt, mặc áo véc chứ.

Vợ Luồn lục lọi mãi mới kiểm thấy cái cà vạt cho chồng. Nó màu xanh lá cây còn mới lắm. Luồn mua từ hồi trước mất nước mấy năm, nhưng mới dùng có 1 lần trong dịp đám cưới người bạn mấy tháng trước. Lúc đoàn tùy tùng của cô dâu chú rể tới bàn của Luồn để cám ơn và nhận tiền mừng, vài đứa choai choai trong bọn cứ khúc khích cười vì cái cà vạt màu xanh lá cây ấy, có đứa táo bạo hơn dám phun ra:

— Trông tay kia có cái cà vạt giống tàu cái bẹ xanh ấy, chúng mày ạ!

Rồi cả bọn phì cười ầm cả lên. Luồn tức quá muốn tấn cho tụi nó một trận, nhưng không hiểu tại sao lại dần cơn giận được. Cũng kể từ hôm ấy cái cà vạt khổ sở kia được nằm gọn trong thùng quần áo cũ. Hôm nay có việc trọng đại mới phải dùng tới nó.

Chờ cho vợ xuống hẳn ga ra, Luồn rón rén lên lầu đánh thức thằng con dậy:

— Lẹo dậy dậy.

Thằng bé đang ngủ ngon giấc, bị đánh thức, nó ú ớ, tay chân đập vung lên. Luồn nâng cổ, dựng nó ngồi lên, rồi quát vào tai:

— Lẹo thức dậy, bố cho tiền đây này.

Luồn móc túi lấy 2 đồng đô la giấy vẫy vẫy trước mặt con:

— Thức dậy, bố cho con 2 đồng đây này.

Thằng Lẹo đang còn mê ngủ nhưng hình như người thấy mùi tiền nó mở to cặp mắt. Không hiểu chuyện gì cũng quơ tay nắm chặt lấy tiền, chỉ sợ bố nó đổi ý lại mất toi 2 đồng. Và nghĩ vội, bố nó kẹo lăm cơ mà, mỗi lần đi hội chợ tết cho mỗi đứa có 50 xu. Rồi mấy lần phát động chiến dịch bỏ tiền trong nhà thờ, cả nhà nó 5 người sắp hàng lên xuống rầm rộ như thế mà trong tay mỗi người chỉ có 10 xu để dâng cúng. Hôm nay có chuyện bất thường lăm thì bố nó mới cho những 2 đồng. Cầm tiền rồi, Lẹo mới lên tiếng:

— Cái gì thế bố?

Luồn kéo con ra khỏi giường:

— Xuống dưới này, xuống dưới nhà bố nói cái này.

Lẹo loạng quạng bước theo bố...

Vợ Luồn từ dưới ga ra lên nhà, đang cẩn thận vuốt lại cái cà vạt, trông thấy Lẹo, ả trợn mắt nói lớn:

— Đã kéo con dậy rồi. Thằng kia nên đi ngủ đi mai còn đi học chứ!

Lẹo tươi tỉnh:

— Không sao, không sao, mấy chữ này dễ đọc lăm mẹ.

Trả lời mẹ xong, nó quay sang nhìn bố, rồi cười hi, hi. Cong môi lên, chỉ trỏ vào Bản Công Bố lập đi lập lại mấy chữ tiếng Anh mà bố nó đang diên đầu khổ sở. Hai bố con Luồn ngồi học Anh Văn lâu lăm mới chịu lên lầu đi ngủ.

Sáng hôm sau Luồn dậy sớm. Trịnh trọng trong bộ đồ véc tông và cái cà vạt lá cải chưa được ủi kỹ cho lăm. Hắn tới địa điểm họp để học tập thêm trước khi chủ tọa cuộc họp báo phản pháo của Liên tổ họp.

Địa điểm họp báo là nhà hàng quen thuộc: NGÀN THU. Nghe đâu ông Chủ tịch Ngà cũng có phần hùn trong nhà hàng này, vì thỉnh thoảng người ta vẫn thấy ông quét dọn, hốt rác ngoài bãi đậu xe của nhà hàng. Cuộc họp báo được dự định vào lúc 2 giờ 30, thế mà mới 12 giờ trưa nhà hàng đã đóng cửa. Trong ngoài có an ninh chìm nổi canh giữ. Mấy viên an ninh to xác mà 2 hôm trước đã canh giữ và hẳn học với cha Tường Dinh và cha Tiên Chỉ cũng có mặt để canh gác cửa ra vào. Chỉ những kẻ nào được liên tổ họp chấp thuận thì mới được tham dự.

Buổi họp báo được diễn ra đúng như ý muốn của hai đàn anh Đồi và Chu. Nghĩa là mỗi lần chủ tọa đoàn nói xong một câu là tất cả phe ta đều vỗ tay vang dội, trong khí thế thật háo hức. Có lúc Luồn mới rặn được có nửa câu văn, ngừng một lúc để dò vào Bản Công Bố, thì ở dưới thiên hạ đã vỗ tay rần rần, làm hắn cụt hứng, rồi im luôn.

Thằng Lẹo đi học về, lăm le cái vi-di-ô, ngồi chồm hổm trước máy truyền hình để thi hành công tác thu hình cho bố. Bỗng mắt nó sáng, nhảy cẫng tung la lớn:

— Mẹ, mẹ ra coi có bố đang họp báo trên ti vi kia.

Cả nhà nó hớn hở quây quần quanh cái truyền hình. Thằng Lẹo coi bộ lo lắng hơi ai hết. Bố nó và mấy ông chủ tịch thuộc loại ăn to nói lớn. Oang oang đập bàn đập ghế, như muốn nhảy bố ra khỏi màn ảnh truyền hình. Vợ Luồn hỏi con:

— Bố và các bác nói cái gì vậy?

Nó nhăn mặt lắc đầu:

— Con không hiểu được. Hôm qua con dạy rồi mà bây giờ nói sai hết. Chắc chả ai hiểu đâu!

Nhưng nó lại mừng rỡ vỗ tay đôm đốp. Vì trên màn ảnh truyền hình, người ta đã khéo léo chạy những hàng chữ bằng Anh ngữ để phụ đề cho các chủ tọa buổi họp báo cũng đang nói tiếng... Mỹ.

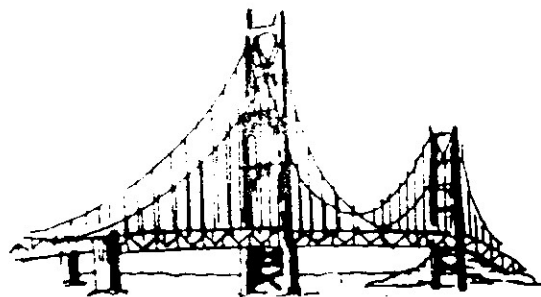
BIỂN CỐ HẢI HÙNG

HOÀNG TIÊN SINH

Cây cầu Golden Gate chật ních những người, nét mặt nặng trĩu đăm chiêu, lo lắng. Trên tay những người hiếu kỳ này, hầu như ai cũng cầm theo một máy phát thanh loại nhỏ, chăm chú lắng nghe những biến chuyển từng giờ, từng phút, được thận trọng phát ra từ đài trung ương, để hướng dẫn du khách và dân chúng những chi tiết cần thiết, ngõ hầu tránh được những tai ương, mà mọi người đang hồi hộp theo dõi. Những chiếc xe buýt 2 tầng, đổ khách tấp nập, rời lại gầm lên, tiếp tục lăn bánh, để chở chuyển khác. Từng đoàn xe cứu thương chạy náo loạn, vội vàng, kéo còi inh ỏi.

Dưới gầm cầu, vị thuyền trưởng chiếc truy-kích đỉnh đang điều-động, hò hét thủy-thủ đoàn với nét mặt đầy lo-âu, đượm nhiều nét suy-tư. Những soái-hạm, pháo hạm Hoa-Kỳ chạy ngược xuôi, trong khi những pháo tháp được điều-khiển quay vòng tròn, để có thể đối-phó kịp thời với những bất-trắc có thể xảy ra. Trên trời, những chiếc chiến-đấu phân-lực cơ chiến-lược F5 của Hoa-Kỳ, những chiếc siêu-thanh của không lực Nhật Bản bay tới tấp, đan vào nhau, tạo thành một màng lưới tương như vô tận, với những tiếng gầm thét đỉnh tai nhức óc, xé tan bầu không khí thơ mộng của một thành phố - vốn được mệnh danh là trung tâm du-lịch thế-giới - càng tạo thêm cảnh lo-âu cho mọi người. Ở một góc cầu, vài người tụm vào với nhau, làm dấu thánh giá, trong khi miệng lầm-nhảm lời nguyện cầu.

Đó là cảnh tượng đã xảy ra cách đây 2 tuần lễ, kể từ lúc con khủng long xuất-hiện ở giữa biển, vùng Bay Area, thuộc Tiểu Bang California, gây nên nhiều bất-hạnh. Bà Thị Trưởng San Francisco mất ăn mất ngủ với bản báo-cáo của vị cảnh sát trưởng, tương-trình về thảm-họa của một chiếc du thuyền, trên chở 2 vợ chồng và 2 đứa con nhỏ, bị nạn bởi đuôi con khủng long đập xuống, cuốn cuộn nổi sóng,

khiến chiếc du thuyền bị cuốn hút vào con xoáy và được ghi nhận là mất tích.

Cơ quan cảnh sát được đặt trong tình-trạng khẩn cấp. Sở cứu hỏa thành phố được đặt trong tình-trạng báo-động. Ở Washington DC, Tổng Thống Reagan và các cố vấn trong Hội Đồng An-Ninh Quốc Gia đang dán mắt vào chiếc TV và chờ đợi báo cáo qua điện-thoại bằng đường dây bí mật từ thành phố Cựu Kim Sơn, về những diễn biến bất ngờ do con khủng long gây ra. Cảnh Ông, bóng đèn đỏ của đường dây điện thoại nóng, chớp tắt liên hồi. Điều này có nghĩa là đường dây nóng (Hot line) từ Washington DC đến thủ-đô Đông Kinh đã sẵn sàng cho một lời yêu cầu khẩn cấp, sự tăng cường của Phi Đội Thần Phong, khi tình hình đòi hỏi. Hệ thống liên lạc viễn liên dân sự bị gián đoạn, dành ưu-tiên tối đa cho cơ quan phòng thủ Quốc Gia xử dụng. Dân chúng trong thành phố và vùng phụ cận đã được khuyến cáo "di-tản chiến-thuật" về San Jose và phía cực Nam Cali để giảm thiểu tai họa. Đệ thất hạm đội và không lực Hoa Kỳ liên tục oanh tạc và phong tỏa thủy lôi để ngăn chặn bước tiến của con quái vật. Phi Đội Thần Phong của Nhật Bản chịu trách nhiệm về "vòng đai hóa lực" hầu làm tê liệt sự tác hại của con khủng long. Trong một dịp may nhiều hy-vọng, một chiếc tuần dương hạm thuộc Đệ VII hạm đội Hoa Kỳ phóng một ngư lôi vào con quái vật, nhưng trớ trêu, nó vẫn thân nhiên như khiêu khích, như thách thức khi quả ngư lôi phát nổ cách nó

không ngoài 100 thước.

Trong phòng khách Tòa Bạch Ốc, Tổng Thống Reagan đang thảo luận với các chuyên viên của nhiều quốc gia, trong đó có Nhật Bản, Tân Tây Lan, Úc Đại Lợi, Đại Hàn và Trung Hoa Dân Quốc để phác họa một chương trình đối phó, nhưng dường như những chuyên viên này đều tỏ ra thất vọng, trong khi tại Ngũ Giác Đài, các viên chức cao cấp của chính phủ, đang túc trực theo dõi những tín hiệu phát ra từ những chiếc thám-thính cơ chiến lược U2 không người lái, về những chi tiết của con quái vật.

Nắng chiều đã tắt, người ta thấy một vị đạo sĩ râu tóc bạc phơ, tay cầm gậy trúc, đang đàm-đạo với vị thuyền trưởng của chiếc pháo hạm Kennedy, ra chiều tin tưởng lắm. Khi bái biệt, vị thuyền trưởng còn vỗ vai nhà đạo sĩ và chúc lời may mắn. Lúc quay vào, Ông lập tức dùng hệ thống liên lạc viên liên trình thăng sự việc cho Tổng Thống với một niềm hy-vọng tràn trề.

Vị đạo sĩ khoan thai bước xuống một chiếc ghe tam bản, đã được order khẩn cấp ở căn cứ Hải Quân San Diego, ung-dung chèo ra cửa biển, nơi con quái vật đang tung hoành. Tiếng xầm xì mỗi lúc một to, người ta lo ngại cho vị đạo sĩ lạ mặt, đang liều thân ra đi, không hẹn ngày tái ngộ. Vị đạo sĩ đưa tay sửa lại đôi mục kính đã xệ xuống tận sống mũi, nhẹ nhàng giơ tay vẫy chào đoàn người đang đứng chặt ních trên cầu. Dường như hai mắt Ông long lanh dòng lệ, rồi Ông lặng lẽ rời bến.

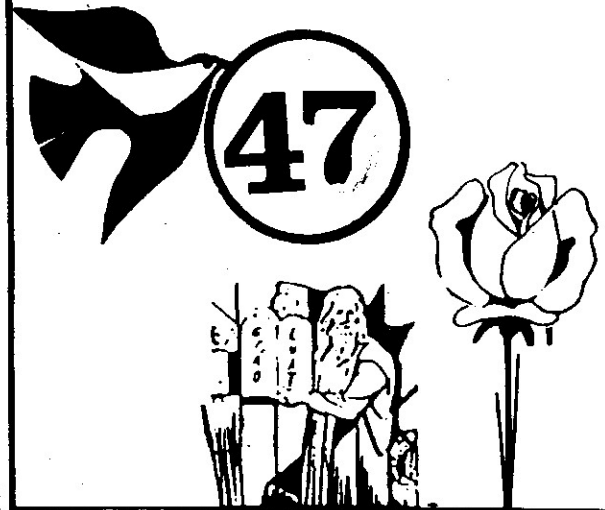
Nhưng ô kìa, qua ống viễn vọng, người ta thấy nhà đạo sĩ đang vỗ vỗ vào đầu con khủng long, thì thềm to nhỏ, tức thì con vật ngoan ngoãn lặn xuống, mặt biển trở lại phẳng lặng như mặt nước hồ thu. Bí quyết mà nhà đạo sĩ đã áp dụng với con khủng long, sau này được tiết lộ, khi Ngài bị kẻ tò mò chất vấn:

"Có gì đâu, Ta vỗ nhẹ vào đầu nó và bảo nhỏ : Mày mà không lặn xuống ngay, Tao gọi Cha Tổng Quản Sullivan bây giờ".

Về sau, người ta được biết vị đạo sĩ lạ lùng ấy là Bạc Trang Hán Tử, ẩn-dật ở núi Cửu Lộ, dưới chân núi là Lạc Đà từ quán, thuộc vương quốc Hồ Sinh, cách nơi xảy ra thảm họa dăm chục dặm, khoảng một giờ chim bay. Khi Ông mất, dân chúng ngậm-ngùi tiếc thương và lập đền thờ dưới chân núi....Reno.

ĐÓN ĐỌC CHÍNH NGHĨA

Chuyện Bên Lề

LTS. Trong những số Chính Nghĩa gần đây có mục Tin Đồn Thực, gồm những tin tức có giá trị và đúng sự thực chứ không phải tin đồn nhằm không đáng tin. Tin đồn này được quan sát viên của Chính Nghĩa góp nhặt qua các câu chuyện của giáo dân kể cho nhau nghe trong phiên họp hàng đêm hay qua đường dây điện thoại. Thế theo lời đề nghị của nhiều độc giả chúng tôi đổi tên mục này trở thành **CHUYỆN BÊN LỀ** để tăng phần hấp dẫn và chính xác. Xin quý độc giả theo dõi.

Ngồi bên hè, đọc "chuyện bên lề", quả là một thú vị. Vì là chuyện bên lề nên không bị gò bó trong cái thể nghiêm trang, đạo mạo, được cái tự do tán hươu tán vượn mà không sợ độc giả bắt bẻ, bởi lẽ ai cũng hiểu rằng tin tức lượm lặt từ bốn phương trời, phát xuất từ trăm ngàn con tim khối óc thì bản chất của nó dĩ nhiên là một nồi thập cẩm. Tuy nhiên món "xào bần" cũng có cái hấp dẫn riêng. Thế nhưng nếu xem lại chuyện bên lề, độc giả có thể nhận ra những nguồn tin thật độc đáo, mang tính chất tin đồn nhưng thực tế là đúng 100% đấy.

Trở về với Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam San Jose, nhiều độc giả của tuần báo Chính Nghĩa đã và đang là chứng nhân của những bước thăng trầm mà Cộng Đồng này phải trải qua cho nên khó ai có thể phịa chuyện hoặc qua mặt họ được. Nếu có cơ hội theo dõi diễn biến của Cộng Đồng từ ngày thành lập đến giờ với những thành công và thất bại, qua các giai đoạn gọi là "lên heo xuống chó", nhìn đến cái vinh và cái nhục của những nhân vật liên hệ, người bàng quang mới thấy rõ thói đời đen bạc và tán đồng nhận xét của thi hào Nguyễn Du:

*Trải qua một cuộc bể dâu,
Những điều trông thấy mà đau đớn lòng.*

-Giáo dân kể rằng bây giờ mà nói chuyện Cha Tĩnh thì thật lỗi thời nhưng tấm gương để đời của Cha vẫn là một bài học đắt giá. Cha xuất ngoại du học năm 17 tuổi, thành tài và sau một thời gian dài

giảng dạy tại hải ngoại, Cha trở về nước năm 1973. Vì mang mặc cảm sống ở ngoại quốc quá lâu, chỉ được phục vụ dân mình có 3 năm (Giảng sư tại Trung Tâm Kỹ Thuật Phú Thọ từ 1973 đến 1975) rồi phải bỏ nước ra đi, nên Cha Tĩnh đã từ chối lời mời của Đại học Pennsylvania vào năm 1975 và nhất quyết hy sinh quãng đời còn lại cho đoàn chiên Việt Nam.

-Giáo dân kể rằng Cha Tĩnh có vẻ nặng nợ với người Công Giáo Việt Nam. Trong những ngày phôi thai tại Mountain View, Ngài cố gắng chiêu hiền, đãi sĩ nhưng bị một nhà trí thức lên án Ngài là cộng sản vì những lời Ngài viết trên báo Liên Lạc trong lúc giao thời, kêu gọi nhà cầm quyền cộng sản nhẹ tay đối với tu sĩ và giáo dân đang nằm trong rọ của họ. Bài viết của Ngài cách đây 10 năm, gần đây được Cha Dương cho phổ biến sâu rộng để tố cáo Ngài thân Cộng: "*Khi thương trái ấu cũng tròn, khi ghét quả bồ hòn cũng méo*".

-Giáo Dân kể rằng từ bài học cay đắng đó Ngài đã ý thức và cẩn thận trong lời văn, tiếng nói để tránh các thái độ cực đoan; và Cộng Đồng bắt đầu đi vào con đường phát triển êm đẹp vào năm 1987, thời gian một nội quy chi tiết được thành hình do sự đóng góp của một số nhân sĩ thiện chí.

-Niềm hy vọng thật tràn trề vào cuối năm 1979 khi Đức Tổng Giám Mục Quinn hứa ban cho Cộng Đồng một Họ Đạo và đặt tên luôn là **HỌ ĐẠO**

ĐỨC MẸ BAN ƠN. Nhưng "mưu sự tại nhân, thành sự tại Thiên". Nếu Cộng Đồng tìm được cơ sở vào thời đó thì việc đã xong từ lâu. Tuy nhiên Chúa đã thử thách nặng nề vì tìm được một nơi thì Cộng Đồng lại bị đặt dưới sự cai quản của một Đấng Bản Quyền mới, không đồng quan điểm với vị tiền nhiệm. Cũng vào năm này, Cha Dương về San Jose với mục đích là đi học, được Cha Tịnh đưa về trú ngụ một chỗ với Ngài tại St. Patrick's.

-Giáo dân kể rằng thời vàng son của Cha Tịnh tưởng chừng như không thể sụp đổ vì Ngài có tài lẫn đức. Năm 1976 Ngài được Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ tín nhiệm và chỉ định làm Liên Lạc Viên giữa HĐGM và nam nữ tu sĩ Việt Nam, một chức vụ rất quan trọng và cũng dễ gây hiểu lầm và ganh tị. Ngài được các Giám Mục hỏi ý kiến trong mọi quyết định liên quan đến các Linh Mục và tu sĩ Việt Nam. Nói một cách khác, Ngài nắm hồ sơ của tất cả các Cha Việt Nam tại Hoa Kỳ. Huy hoàng nhất là, với sự hỗ trợ của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ, Ngài đứng ra tổ chức Đại Hội Công Giáo Việt Nam toàn quốc vào tháng 7 năm 1980 tại Mountain View và từ đó khai sinh Liên Đoàn Công Giáo Việt Nam, đưa Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam San Jose lên đài vinh quang vì là Cộng Đồng chủ lực của Đại Hội. Trước sự hiện diện của hàng trăm Linh Mục, Nam Nữ tu sĩ và Đại Biểu từ khắp các tiểu bang, một số Giám Mục và Khâm Sứ Toà Thánh. Ngài đã tuyên bố khai mạc và bế mạc Đại Hội. Tuy nhiên cái vinh đó có thể là đầu mối của cái khổ mà Ngài phải gánh chịu sau này.

-Giáo dân kể rằng nhiều Linh Mục muốn Cha Tịnh giúp đỡ, nhưng trên thực tế Ngài không có khả năng về hành chánh cũng như tài chánh. Sự kiện này dễ gây hiểu lầm và thù oán. Nguy hiểm nhất là những người không ra mặt chống đối: "*Bề ngoài thơn thớt nói cười. Mà trong nham hiểm giết người không dao*". Thư nặc danh là vũ khí của họ dùng để đánh phá Cha Tịnh. Họ còn vận động ngầm với Bề trên để bớt tín nhiệm Cha Tịnh do những điều bịa đặt và vu khống.

Trong mùa Phục sinh vừa qua, Cha Tịnh viết thư tâm tình với Cha Dương trong tinh thần Canh Tân Hoà Giải. Cha Tịnh xin Cha Dương tha lỗi nếu Ngài có điều gì hiểu lầm Cha Dương. Ngài

ngghi ngờ hiểu lầm chớ chưa chắc gì Cha Dương không có lỗi. Thế nhưng Cha Dương lại cả gan tuyên bố với báo "The Catholic Voice" ra ngày 25 tháng 5 năm 1987 tại Oakland rằng : "Ngài tha thứ cho Cha Tịnh". Thật là một lời hỗn láo đối với đàn anh đáng bậc Thầy.

-Giáo dân kể rằng từ một nhóm lối 500 người năm 1976 Cha Tịnh đã quy tụ lần hồi và phát triển thành một Cộng Đồng 5,000 người với các tổ chức công giáo tiến hành vững mạnh. Ngài đã tốn bao nhiêu công lao và tâm trí để chăm sóc đàn chiên của Đức Giám Mục. Nếu ai để ý sẽ thấy Ngài làm việc từ 6giờ sáng đến 10giờ đêm, 7 ngày mỗi tuần, 52 tuần một năm, không có ngày "off", chả cần "vacation". Thù tiêu khiển của Ngài là làm báo "Liên Lạc". Dĩ nhiên Ngài muốn thấy cộng đồng trở thành giáo xứ, nhưng một Linh Mục Việt Nam đã trình với Đức Giám Mục rằng: "Nếu cho giáo xứ thì Cha Tịnh sẽ trở thành Chánh Xứ mất!" Ngày nay Cha Tịnh đang ở trong tình trạng bị đày. Không biết Linh Mục nọ nghĩ sao? Người ta thường nói: "Ăn trái, nhớ kẻ trồng cây ", nhưng trường hợp của Cộng Đồng này lại khác; giáo dân được thấy cảnh : "Ăn trái, giết kẻ trồng cây".

-Giáo dân kể rằng giáo dân San Jose định gửi thư than phiền với Đức Giám Mục Hawaii rằng thì là có một Linh Mục Việt Nam thuộc giáo phận của Ngài, được biệt phái sang San Jose theo đề nghị của Cha Tịnh để hướng dẫn chủng sinh Việt Nam. Thế nhưng, chủng sinh không ai chịu chọn Ngài làm linh hướng vì Ngài được mệnh danh là "**hung thần vong bản**" thường khuyên các Thầy không nên về giúp Họ Đạo Việt Nam. Theo tin tình báo, Ngài là chủ chốt của các vụ xáo trộn tại giáo phận này, trong vai trò cố vấn ngồi trong bóng tối. Ngoài ra, được biết ngài là tác giả của mục "Đâu là Sự Thật", lấy bút hiệu Ngọc Lan trong tờ Đức Tin. Giọng văn hằn học của tác giả phải là ngôn từ của một người có đời đời rất thâm. Giáo dân sẽ yêu cầu ĐGM mời ngài trở về Hawaii để cộng đồng này được bình yên.

QUAN SÁT VIÊN

THỜI KỲ VONG QUỐC

(Trích trong Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU của Tôn Thất Thiệt)

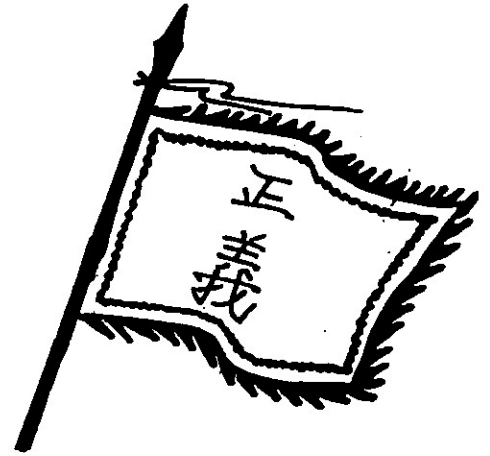
LTS: Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU do sử gia Tôn Thất Thiệt biên soạn và được nhà xuất bản Gió Độc ấn hành năm 3050. Đây là câu chuyện dã sử viết về một vương quốc xa xưa vào cuối thế kỷ thứ 20. Mọi chi tiết trong câu chuyện đều hoàn toàn có tính cách tưởng tượng. Tất cả mọi sự trùng hợp về địa danh, nhân vật và tình tiết đều không nằm trong ý muốn của tác giả.

(Tiếp theo kỳ trước)

TRƯỜNG KỲ KHÁNG CHIẾN: NHỮNG KHUÔN MẶT MỚI

Tục truyền rằng sau khi rời phòng xử án bọn thủ lĩnh Liên Quân Tam Xà Đổm, Hoàng đế Thạch Đỗ Ma chán nản bỏ về thư phòng. Lúc bấy giờ ông mới cảm thấy mệt mỏi thật sự. Ông không ngờ cuộc diện lại xảy ra lăm sự bất ngờ ngoài sức dự đoán. Vừa mới tạo được thỏa hiệp với Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình cách đây vài hôm, giờ lại phải thu xếp cho bọn thủ hạ Lộ Dung ngồi vào Hòa Giải Bang. Điều làm ông bức tức nhất là thủ hạ Lộ Dung đã đánh lừa luôn cả ông. Suốt 10 tháng trời rông rã, lúc nào chúng cũng oang oang là vâng phục Triều đình. Thế mà trong một sớm một chiều, chúng đã manh tâm cưỡng chống lại những kế hoạch ông đã dự trù. Ông nghĩ có lẽ ông đã quá khinh thường chúng, và chính sự khinh thường này đã đưa ông vào thế khó xử. Ông tiếc là đã không học nằm lòng hai câu tục ngữ đầy ý nghĩa của dân Hoài Quốc. Đó là câu “Nuôi ong tay áo” và “Nuôi khỉ dòm nhà”. Đối với bọn thủ hạ Lộ Dung, ông nghĩ câu “Nuôi khỉ dòm nhà” diễn tả sát nghĩa hơn hết. Loại ong còn có ngòi độc để chích địch thủ. Thủ hạ Lộ Dung chẳng có đòn phép nào cho ra hồn. Chúng chỉ chuyên làm trò khỉ, chọc cười thiên hạ. Càng nghĩ ông càng căm giận. Giá mà ông có quyền hành rộng rãi như các vua chúa đời xưa thì đám thủ hạ Lộ Dung khó thoát khỏi bản án Tru Di Tam Tộc. Bây giờ mọi chuyện đã lỡ. Ông phải dịu ngọt với chúng để công luận khỏi chê cười. Vì thế, ông triệu quan Hình Bộ Thượng Thư vào gặp và căn dặn vài điều.

Trong lúc ấy, bọn thủ lĩnh Liên Quân vẫn còn qui mọp trong phòng xử án, chờ đợi phán quyết của

Hoàng đế Thạch Đỗ Ma. Mãi hồi lâu, vừa thấy bóng dáng quan Hình Bộ Thượng Thư bước vào, cơn sợ của chúng bắt đầu nổi lên. Quan Hình Bộ Thượng Thư đứng trước bọn thủ hạ Lộ Dung rảo mắt nhìn khắp lượt. Ông đứng đấy thật lâu, cố tình kéo dài giây phút hồi hộp. Ông chờ cho những khuôn mặt thâm nảo ấy hoàn toàn đổi màu trắng bệch vì lo sợ, ông mới đồng dặc lên tiếng:

— Chúng bay đã đại dột cho nên mới có hành động như thế. Tội thứ nhất là Hội Công Báo trái phép, tội thứ hai là ra tuyên cáo có ngụ ý chống lại phán quyết của Triều đình. Cả hai tội đều đồng nghĩa với phản loạn. Bản án vừa vắn nhất cho tội phản loạn là Trảm Thủ.

Ông cố ý gằn mạnh hai tiếng “Trảm Thủ” để tất cả thủ hạ Lộ Dung đều nghe rõ. Quả nhiên, bọn thủ lĩnh Liên Quân vừa nghe hai tiếng ấy đều òa khóc thảm thiết. Đợi cho bọn chúng khóc chán, quan Hình Bộ Thượng Thư mới cất giọng tiếp:

— Tuy nhiên, vì nghĩ đến công lao khó nhọc bọn bay đã bên vực Triều đình trong mấy tháng vừa qua, đồng thời cho chúng bay có cơ hội để lập công đền tội, Thánh thượng chỉ đòi hỏi một điều là chúng bay phải có gấp cho Ngài tên tuổi của hai đại diện trong số chúng bay. Bản án tử được hoãn lại cho đến sáng sớm mai. Ngày mai, trước khi mặt trời mọc, nếu không có tên tuổi của hai người cho Thánh thượng thì chúng bay chớ có trách.

Như chết đi sống lại, thủ hạ Lộ Dung xô lẫn nhau ào ra cửa, chạy thật nhanh, chỉ sợ Hoàng đế Thạch Đỗ Ma đổi ý. Khuyến Ngôn Đầu Đà thúc ngựa chạy hơn chục dặm mới dám cho ngựa dừng lại để thở. Vừa đứng lại vuốt mồ hôi trán, hắn thấy Trang Bát

Lương thúc ngựa rẽ sang hướng khác. Khuyến Ngôn Đầu Đà vừa chận đầu gã Hội chủ Hoài Quốc Nhân Dân Thiên Giáo Hội, vừa lên tiếng hỏi:

— Sao Trang huynh không về đại bản doanh để họp bàn tìm người chớ Hòa Giải Bang mà lại thúc ngựa đi đâu thế này?

Trang Bất Lương hẳn học:

— Tại hạ chán quá rồi! Lặn độn cả chục tháng trường, rốt cuộc chỉ mang họa vào thân. Lương đâu thợ địch làm sao sống được.

— Tại sao Trang huynh lại bảo là “Lương đâu thợ địch”?

Trang Bất Lương nói không kịp thở:

— Thì một mặt bọn Chân Lý Thái Bình đánh tới tấp không có đường rút. Mặt kia Triều đình cứ ép buộc mình phải vào hòa giải. Mình có muốn hòa giải bao giờ đâu. Chúng mình chỉ muốn hai tên thủ lĩnh Chân Lý Thái Bình mang Tuyết Thông Ấn cả đời cho chúng sợ. Thế mà Triều đình lại hủy án khơi khơi không điều kiện, thế mới tức. Hơn nữa chúng đâu có mở cổng đón nhận Lộ Tổng Trấn vào Doanh Tuấn Giáo đâu. Thế là mất cả chì lẫn chài. Riêng về phần cá nhân tại hạ, cả mấy tháng nay chỉ lo hội họp, tại hạ đã hủy bỏ biết bao nhiêu là cuộc vui cuối tuần. Cứ mỗi lần đi họp về nghe tiếng nhạc xập xình là tay chân tại hạ lại ngứa ngáy. Thật là uổng. Lần này tại hạ nhường hết để anh em lo. Chán lắm rồi!

Nói xong hấn thúc ngựa chạy như bay, bỏ mặc tên Tổng khậu của Đạo Quân Tử Thủ Đức Tin đứng sững như trời trồng. Khuyến Ngôn Đầu Đà không ngờ Trang Bất Lương thối chí nhanh như thế. Dầu vậy, hấn vẫn mừng thầm trong bụng, vì thật ra hấn cũng chả ưa thích gì tên Hội chủ Hoài Quốc Nhân Dân Thiên Giáo Hội. Hấn biết Trang Bất Lương chỉ là kẻ đón gió trở cờ, lăm le gia nhập tổ chức ủng hộ Lộ Dung để ngấm nghe chiếc ghế Chủ sự Bang Hành Sự của Doanh Tuấn Giáo, chớ đâu có tha thiết gì đến Tổng trấn Lộ Dung. Khuyến Ngôn Đầu Đà biết rõ tâm địa của Trang Bất Lương là vì hấn cũng có cùng thâm ý như tên nọ, chớ chẳng thua kém gì. Hơn nữa, khả năng của Trang Bất Lương lại quá kém, ai cũng thấy rõ. Trong buổi Hội Công Báo, chính Trang Bất Lương đã làm cho Liên Quân Tam Xà Đổm vỡ mặt vì hấn nói tiếng Tạp Chủng hết sức ngọng nghịu, không ai hiểu hấn muốn nói gì. Khuyến Ngôn Đầu Đà định quay ngựa tiếp tục đi, bất chợt trông thấy Nguyên Hội Nhập, Bang trưởng Điều Hành của Đạo Quân Tử Thủ Đức Tin, và Trang Bạch Thổ, Chủ đạo của Đạo quân Bình Công Cán Hoài Quốc đang giục ngựa tiến tới. Khuyến Ngôn Đầu Đà lên tiếng:

— Hú hồn hú vía! Tại hạ tưởng lần này đã mất đầu rồi. Quả thực là đại! Bây giờ chúng mình nên về họp gấp để hoàn thành tên tuổi hai người đại diện cho kịp sáng sớm ngày mai.

Nguyên Hội Nhập ngắt lời ngay:

— Không! Tiểu huynh và Trang đệ phải về nhà ngay, không họp hành, không hòa giải gì cả.

Khuyến Ngôn Đầu Đà như từ trời rơi xuống, trợn mắt nhìn Nguyên Hội Nhập:

— Thế đại huynh không tham gia vào Hòa Giải Bang sao? Anh em ai cũng đinh ninh rằng đại huynh sẽ là một trong số hai người đại diện cho phe mình đi phó hội. Tại sao lại có chuyện bỏ ngang thế này?

Nguyên Hội Nhập sùng sộ:

— Đã bảo dứt khoát là dứt khoát, không đại diện cho ai cả. Triều đình lúc nào cũng xem mình như rơm rác, chả bao giờ hỏi ý kiến. Ký kết thỏa ước nhượng bộ, phần lại quyền lợi của chúng mình mà còn bảo hòa giải gì nữa. Tại hạ cảm thấy phí bao công lao. Bây giờ tại hạ về đây.

Nguyên Hội Nhập chưa kịp dứt câu, đã phóng ngựa chạy như bay. Trang Bạch Thổ cũng vội vàng thúc ngựa theo sau. Khuyến Ngôn Đầu Đà chẳng muốn nói chuyện với Trang Bạch Thổ vì hấn biết rõ tài cán của tên Chủ đạo Đạo Quân Bình Công Cán Hoài Quốc. Hấn chỉ ân hận là Nguyên Hội Nhập bỏ cuộc giữa chừng làm hấn bối rối không biết tính sao. Khuyến Ngôn Đầu Đà nhìn theo lớp bụi mù dưới chân ngựa của Nguyên Hội Nhập, trong bụng lầy lăm lạp. Nhà của hấn ở hướng Đông, sao hấn lại cho ngựa đi về hướng Tây. Cuối cùng Khuyến Ngôn Đầu Đà chợt nhớ ra là Nguyên Hội Nhập có đến hai trang trại. Hôm ấy gã Bang trưởng Bang Điều Hành Đạo Quân Tử Thủ Đức Tin phải về ngủ ở trang trại thứ nhì vì hấn là một trong số những thủ hạ Lộ Dung có số đào hoa và được sao Lương Thê chiếu mạng.

Khuyến Ngôn Đầu Đà vừa đi vừa tính toán. Chưa gì đã thấy ba thủ lĩnh Liên Quân bỏ cuộc. Nếu ai cũng rút lui thì lấy người đâu để làm đại diện. Điều nguy kịch hơn cả là bản án Trảm Thủ vẫn còn để đó. Nếu sáng hôm sau không có tên tuổi của hai người thì.... Hấn vừa nghĩ đến đấy, tay đã vội đưa lên sờ gáy. Hấn cảm thấy hơi lạnh chạy dài theo xương sống. Bằng mọi giá, hấn phải tìm người gấp. Bất chợt hấn nghĩ đến hai khuôn mặt mới. Hấn mỉm cười đắc ý.

Tối hôm ấy, Khuyến Ngôn Đầu Đà đích thân mang hai vò rượu quý ra thết đãi Hề Cận Thoáng, thuộc hạ của Đạo quân Bình Công Cán Hoài Quốc, và Trang Bất Hiếu, Thư Ký Lục của Vinh Vô Ngã

Ái Hữu Hội. Trước đó không lâu, Khuyến Ngôn Đầu Đà đã bí mật nhỏ vào vỏ rượu quý vài giọt nước rã của giống trâu điên làng Vong Mạng. Nước rã của giống trâu này rất mạnh, có hiệu năng gấp ngàn lần “Kích Thích Tán” mà bọn Rợ Hồ vẫn dùng trong những lần xung trận. Quả nhiên, chỉ sau vài hớp rượu, Hề Cận Thoáng và Trang Bất Hiểu cảm thấy máu nóng ào ào kéo lên đầu. Khuyến Ngôn Đầu Đà chỉ đợi có thế. Hắn cẩn thận ghi tên Hề Cận Thoáng và Trang Bất Hiểu vào một mảnh giấy trắng, bỏ vào bì thơ niêm phong kỹ lưỡng, đoạn cho người cấp tốc giao nộp cho Triều đình.

Sáng hôm sau, Hoàng đế Thạch Đỗ Ma đọc thấy hai tên lạ hoắc, tỏ ý không bằng lòng, nhưng cũng đành chịu, vì không thể làm gì hơn.

TRƯỜNG KỶ KHÁNG CHIẾN: VÕ NGHỆ CỦA LIÊN QUÂN TAM XÀ ĐỐM

Ngày 24 tháng 5 năm Đinh Mão 1987, Truyền Ảnh Trạm Hoài Quốc Tự Do gửi thư mời Liên Quân Tam Xà Đốm biểu diễn võ thuật cho công chúng Hoài Quốc. Cuộc biểu diễn có mục đích giúp những người ủng hộ Triều đình có cơ hội bày tỏ lập trường và khả năng trước khi Hòa Giải Bang bắt đầu làm việc.

Đặc biệt trong lần biểu diễn võ thuật ngày hôm ấy, ngoài Hề Cận Thoáng và Trang Bất Hiểu giữ vai chủ động, dân chúng Hoài Quốc còn nhận thấy có sự hiện diện của Thị Lan Úa, được xem như một bông hồng của Liên Quân. Thị Lan Úa, dung nhan cũng vừa phải, chỉ tội một điều là có quá nhiều nam tính. Thị quá chán ngấy cảnh bếp núc, nồi niêu soong chảo, nên bặm gan lẩn xả vào chỗ đao binh của giới mày râu. Chính vì không phải là võ sĩ chuyên nghiệp cho nên lắm lúc Thị Lan Úa đã múa kiếm không ra đầu ra đuôi.

Hề Cận Thoáng và Trang Bất Hiểu trước khi lên đài đã yêu cầu Truyền Ảnh Trạm đóng thêm bực cao vì kích thước của chúng hơi dưới mức trung bình. Hề Cận Thoáng sau khi bái tổ, cổ nhón gót lên cao, bắt đầu thi triển “Nhị Thế Ấu Quyền”. Đây là bài quyền không căn cứ, không lý lẽ, chỉ đấm đá cho có, không cần trúng trật. Thế Ấu Quyền thứ nhất là “Nhập Nhãng Pháp”. Trong thế này, Hề Cận Thoáng hai tay giăng ra, đoạn vơ tất cả không khí vào bụng. Với thế đánh nhập nhãng trên, hắn có ý bảo ngoại trừ 2000 người thuộc nhóm chống đối, số còn lại đều ủng hộ Triều đình. Thực ra trong những lúc nguy kịch nhất, Tổng trấn Lộ Dung đã đốt đuốc khắp nơi nhưng không tìm thấy một tên thủ hạ nào có can đảm che chở cho ông. Thế Ấu Quyền thứ nhì là “Càn Ngôn Đại Pháp”. Khi vào thế, Hề Cận

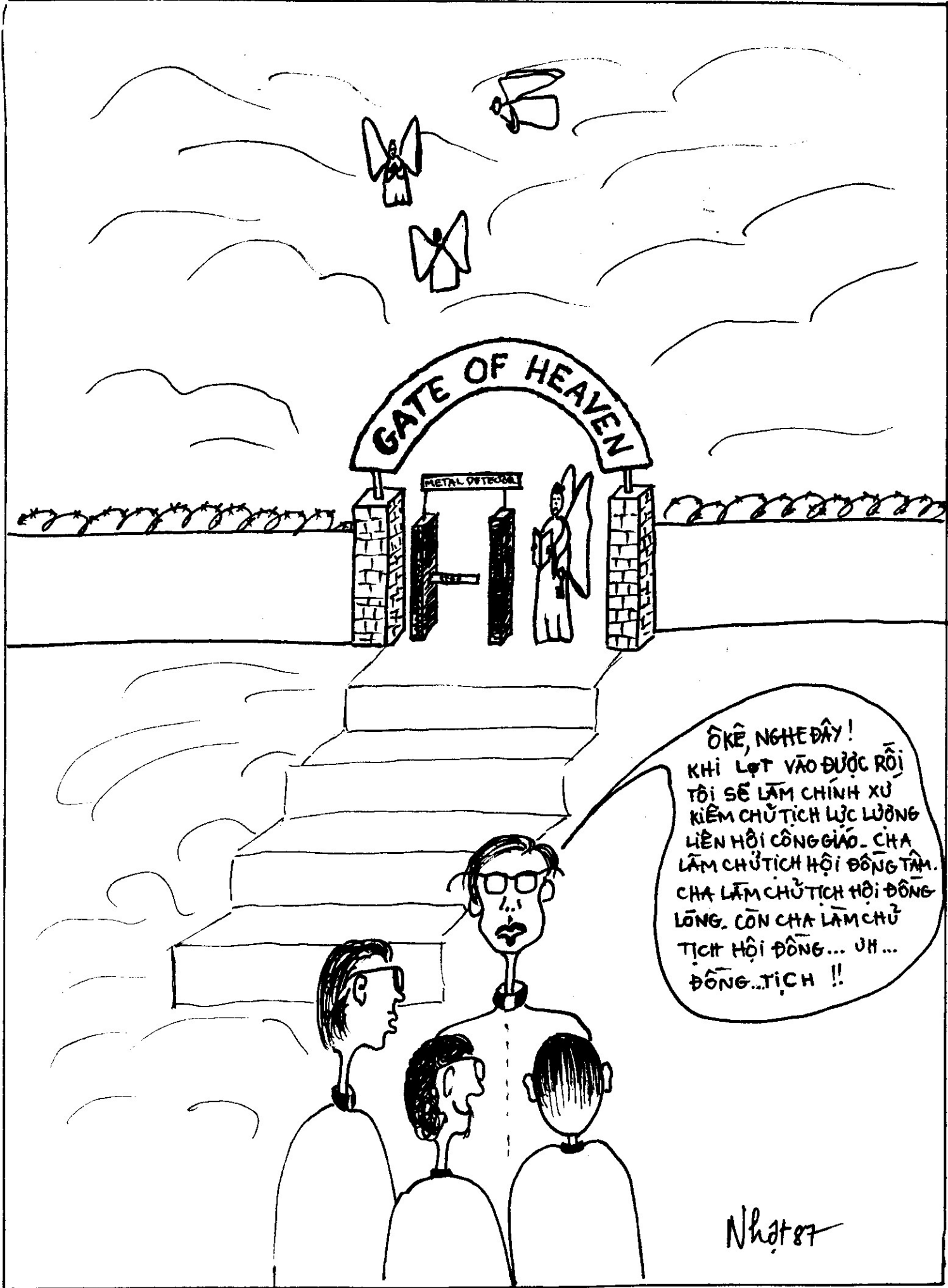
Thoáng nhắm tít mắt mũi, mồm mở to, oang oang không biết ngưng. Hắn bảo là mặc dầu không trông thấy bức thư của La Triều, hắn vẫn biết là Triều đình Thạch Đỗ Ma không có điểm nào bất lợi trong bức thư ấy. Đã không trông thấy thư mà vẫn biết là không có điều gì bất lợi cho Triều đình thì quả là nhất hán. Chính vì lối đoán mò thần sầu quỷ khốc của Hề Cận Thoáng mà có lắm nhà tướng số của Hồ Sinh suýt tí nữa đã giải nghệ để đi rửa bát cho các tửu quán.

Sau khi Hề Cận Thoáng phô trương võ nghệ, Trang Bất Hiểu cũng vội leo thang lên đài. Mang tiếng là con cưng của Lộ Dung vì có chân trong Vinh Vô Ngã Ái Hữu Hội, Trang Bất Hiểu không hiểu biết nhiều về tình hình Doanh Tuấn Giáo. Làm sao hắn có thể hiểu biết đầy đủ tình hình khi mà hắn định cư tại một nơi cách Hồ Sinh cả chục dặm đàng. Tuy nhiên, giòng máu “đánh hôi” lúc nào cũng luân lưu trong cơ thể cho nên hắn không ngại tiếng “xía vào chuyện hàng xóm”. Thế đầu tiên của bài kiếm do Trang Bất Hiểu thi triển có tên là “Loạn Ngữ Kiếm”. Trang Bất Hiểu vung kiếm lên cao, chém xối xả vào khoảng không, bất kể có địch thủ hay không. Mặc cho bản tuyên cáo chung có ghi rõ là La Triều không hề ra phán quyết gì đối với hai thủ lĩnh của Chân Lý Thái Bình, Trang Bất Hiểu vẫn rống to là La Triều đã y án Tuyệt Thông của Hoàng Đế Thạch Đỗ Ma. Quả là loạn ngữ.

Lúc bấy giờ, Truyền Ảnh Trạm và dân chúng Hoài Quốc đã chán ngấy võ nghệ lố lăng của Hề Cận Thoáng và Trang Bất Hiểu. Họ thầm mong viên Chủ đài của Truyền Ảnh Trạm mời Thị Lan Úa biểu diễn tí quyền cước để thay đổi không khí. Viên Chủ đài cũng cảm thấy như thế liền bày thủ thế trận nhỏ để thử sức Thị Lan Úa. Viên Chủ đài vẽ một dấu hỏi to tướng dưới chân, ngầm đặt câu hỏi là Hoàng đế Thạch Đỗ Ma hoàn toàn không hiểu gì về dân chúng Hoài Quốc? Thay vì dùng “Xác Định Bộ” hoặc “Phủ định Bộ” để di chuyển trong thế trận, Thị Lan Úa lại xử dụng “Mập Mờ Pháp”, không giải quyết câu hỏi của viên Chủ đài. Viên Chủ đài cố ý nhắc khéo Thị Lan Úa nhiều lần, nhưng Thị Lan Úa vẫn một mực nói sai bét sai be.

Hôm ấy, Nha Thống Kê của Hồ Sinh cho biết là chương trình biểu diễn võ thuật của Liên Quân Tam Xà Đốm trên Truyền Ảnh Trạm Hoài Quốc Tự Do chiếm giải nhất. Giải thưởng là một quả cầu bằng đất, dưới quả cầu có khắc hàng chữ “Giải Thưởng Hải Hước Dở Nhất Trong Năm”. Bọn Liên Quân tự an ủi: “Hay hoặc dở, nhất đầu hay nhất đuôi, nhất nào cũng là nhất!”

(còn tiếp)

Ờ KÊ, NGHE ĐÂY!
KHI LỘT VÀO ĐƯỢC RỒI
TÔI SẼ LẤM CHÍNH XỬ
KIỂM CHỮ TỊCH LỰC LƯỢNG
LIÊN HỘI CÔNG GIÁO. CHA
LẤM CHỮ TỊCH HỘI ĐỒNG TÂM.
CHA LẤM CHỮ TỊCH HỘI ĐỒNG
LÔNG. CÒN CHA LẤM CHỮ
TỊCH HỘI ĐỒNG... ỪH...
ĐỒNG... TỊCH !!

Nhật 87